

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΕΤΟΣ 5° - ΤΕΥΧΟΣ 24° - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2005 ΤΙΜΗ: £0.50

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ἰδιοκτίτης:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ
Ὁδός Ἁγίου Ἀνδρέου 306
Τ.Θ. 56091
Λεμεσός - Κύπρος

Τηλέφωνα :

25864340 - 25864351

Υπεύθυνος Ὑλης:

κ. Σταύρος Ὀλύμπιος

Ἐπιμέλεια Ὑλης:

Ἀρχιμανδρίτης Τύκων Ἀνδρέου

Καλλιτεχνική Ἐπιμέλεια:

Πρεσβ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης

Διόρθωση Κειμένων:

Πρεσβ. Κυριακή Μιχαλίδου
Φιλόλογος, Β.Δ.

Τιμή Φύλλου: £ 0.50

Ἔτος: 5^{ον} - Τεύχος 24^ο
Μάιος - Ἰούνιος 2005

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:

“Ὁ Ὁσιος Γέροντας Φιλόθεος ὁ Ζερβάκος, Πάρος”.

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ: £ 4 ἐτησίως

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ: £ 5 ἐτησίως

Ἰκεσία εἰς τήν Πανάγραντε Δέσποιναν Ὁσίου Φιλοθέου Ζερβάκου

Δέσποινα, Δέσποινα, πανάγραντε Θεοτόκε Μαρία, ἡ δι' ἄκραν ἀγαθότητα καί ταπεινωσιν ἀρρήτως καί ἀπαθῶς ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα καί τέξασα τόν Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ καί Θεόν ἡμῶν. Ἡ τό μεσότειχον τοῦ φραγμοῦ διαρρήξασα, ἡ εἰρηνοποιήσασα τόν Θεόν μέ τόν ἄνθρωπον, ἡ τήν κεκλεισμένην Ἐδέμ ἀνοίξασα καί ὁδοποιήσασα τόν παράδεισον. Ἡ τήν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανόις συνάψασα. Ἡ ἐκ τῶν οὐρανῶν τόν Θεόν εἰς τήν γῆν καταγαγοῦσα καί τόν ἄνθρωπον ἐκ τῆς γῆς εἰς οὐρανοῦς ἀνυψώσασα. Διά σου ἄνθρωπος ἐγένεν ὁ Θεός, ἵνα τόν ἄνθρωπον Θεόν ἀπεργάσῃται. Σὺ εἶσαι ἡ κλιμαῖ δι' ἧς εἰς οὐρανοῦς ἀνατρέχομεν. Σὺ εἶσαι ἡ ὁλκίς δι' ἧς διαπερῶμεν ἀκινδύνως τήν πολυτάραχον τοῦ βίου τούτου θάλασσαν. Σὺ εἶσαι ὁ ποταμός τῶν χαρίτων ὁ πλημμυρέστατος καί ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ ἡ ἀενάως πηγάζουσανάματα σωτηρίας... Εἰς σέ πανάγραντε Θεοτόκε καὶ γὼ ὁ ἐλάχιστος καί πάντων τῶν ἀμαρτωλῶν ἀμαρτωλότερος, ὀλοφύχως πιστεύσας ἀνέθηκα πᾶσαν τήν ἐλπίδα μου ἐκ νεότητός μου. Εἰς σέ ἐπερρίφθην ἐκ κοιλίας μητρός μου. Σὺ πολλάκις μέ διεφύλαξες καί ἐλύτρωσες ἀπό ἀναριθμήτους κινδύνους σωματικούς καί ψυχικούς, ἀφανεῖς καί φανερούς, καί καθ' ἐκάστην μέ διασώζεις, σκέπεις καί διαφυλάττεις καί ἀμαρτάνοντα καί παροργίζοντα σέ καί τόν ἐκ σου ἀρρήτως τεχθέντα οὐκ ἀποστρέφεις.

“Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασόμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ”

ᾠοῦ Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου

Τερπνόν καί εὐφρόσυνον εἶναι τό ἔαρ μετά τόν βαρύ χειμῶνα. Γλυκύ εἶναι τό λυκαυγές τῆς ἡμέρας εἰς τούς ὁδοιπόρους τῆς νυκτός, ἀλλά ἀσυγκρίτως γλυκύτερον καί τερπνότερον καί λίαν εὐφρόσυνον εἶναι τό φῶς τοῦ νοπτοῦ Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης τό ἀνατεῖλαν σήμερον ἐκ τοῦ Τάφου τοῦ ἀναστάντος Λυτρωτοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Χειμῶν βαρύτατος τῆς ἀσεβείας καί τῆς ἀπιστίας, τῆς εἰδωλολατρίας καί τῆς διαφθορᾶς κατέκλυε πᾶσαν τήν οἰκουμένην. Σκότος βαθύτατον τῆς ἀγνοσίας ἐκάλυπτε πᾶσαν τήν ὑφήλιον, ὅτε ἀνατεῖλαν ἐκ τοῦ τάφου τό φῶς τοῦ νοπτοῦ Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης διέλυσε τόν βαρύτατον χειμῶνα, ἐσκόρπισε τό βαθύτατον σκότος καί ἐπλήρωσε τά πάντα φωτός, ὡς φθοῖν ὁ φαλμῶδός. “Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός οὐρανός τε καί γῆ καί τά καταχθόνια”. Μέ τήν ἀνατολήν τοῦ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης, δηλονότι τήν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, ἐπληρώθησαν τά πάντα φωτός, ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ καί τά καταχθόνια.

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καί καίρει, καί ἐορτάζει κόσμος ὁρατός τε ἅπας καί ἀόρατος. Χαίρουσιν οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄγγελοι, χαίρουσιν αἱ τῶν δικαίων ψυχαί ἐν τῷ ἄδῃ, ἀπαλλαγείσαι καί ἐλευθερωθεῖσαι αἱ τῶν δεσμών καί τῆς φθορᾶς, χαίρουσι πάντες οἱ γηγενεῖς. Χαίρομεν καί ἡμεῖς οἱ χριστιανοί σήμερον ἐπί τῇ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί Θεοῦ ἡμῶν. Παντοῦ καρὰ καί ἀγαλλίασις, παντοῦ εὐφροσύνη καί θυμηδία, παντοῦ ὕμνοι καί ψαλμοί, ἐφύμνια καί ὁ κοσμοχαρμόσυνος χαιρετισμός τό “Χριστός Ἀνέστη”, παρὰ πάντων ἐξάδεται. Λάμπει ἡ καρὰ ἔτι καί εἰς τά πρόσωπα πά-

ντων ἡμῶν, κατά τήν ἀγίαν ταύτην καί εὐσημον ἡμέραν.

Ἄλλ’ ἐάν τοιαύτη καρὰ καί εὐφροσύνη παρέχεται εἰς ἡμᾶς τούς ἔτι εὐρισκομένους εἰς τήν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, ἀπό τόν Τάφον τοῦ Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὁποία ἄρα καρὰ καί εὐφροσύνη, ὁποία ἀγαλλίασις ἐκδέχεται ἡμᾶς ὅταν ἀναχωρήσωμεν ἀπό τόν μάταιον τοῦτον κόσμον καί μεταβῶμεν εἰς τά σκηνώματα τοῦ Παραδείσου, εἰς τόν τόπον τῆς ἀνέσεως, ἐνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καί στεναγμός; Ὅταν οὐκί ἐν ἐσόπτρῳ καί αἰνίγματι ἀλλά

πρόσωπον πρὸς πρόσωπον θά βλέπωμεν τόν ἀόρατον Θεόν καί θά καταυγάζομεθα ἀπό τό ἀνέσπερον φῶς τῆς τρισηλίου Θεότητος; Τοιαύτην ὁμως καρὰν διά νά ἀποκτήσωμεν ἀπαιτεῖται κόπος. Τοῦτο γάρ κόπος ἐστίν ἕως οὐ εἰσέλθῳ εἰς τό ἀγιαστήριον τοῦ Θεοῦ, ἔλεγεν ὁ θεῖος Δαβίδ. Ἄπαιτοῦνται ἀγῶνες πνευματικοί. Ἄπαιτεῖται ὑπακοή καί ἀκριβῆς τήρησις τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Ἄπαιτεῖται μετάνοια καί ἐπιστροφή ἐκ τῆς ἁμαρτίας εἰς τήν ἀρετήν. Ἄπαιτεῖται ἀγάπη πρὸς τε τόν Θεόν καί τόν πλησίον, πρό παντός δέ ἡ ἐνθύμησις ἡμῶν νά εἶναι εἰς τήν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. “Ἡ ἐνθύμησις σου ἔστω διά παντός ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν καί ἐν τάξει κληρονομίσεις αὐτήν”. Τοιαῦτα λοιπόν ἔχοντες εἰς τόν νοῦν καί συχνῶς μελετῶντες, ὡς παρακαλῶμεν ὀλοψύχως τόν Φιλάνθρωπον Θεόν καί Πατέρα ἡμῶν τόν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ὄπως, διά πρεσβειῶν τῆς Πανακράντου Μητρὸς Αὐτοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἥς τήν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καί πάντων τῶν Ἁγίων, ἀξιώσῃ ἡμᾶς τῆς τῶν σωζομένων μερίδος. Ἀμήν.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΘΕΟΥ

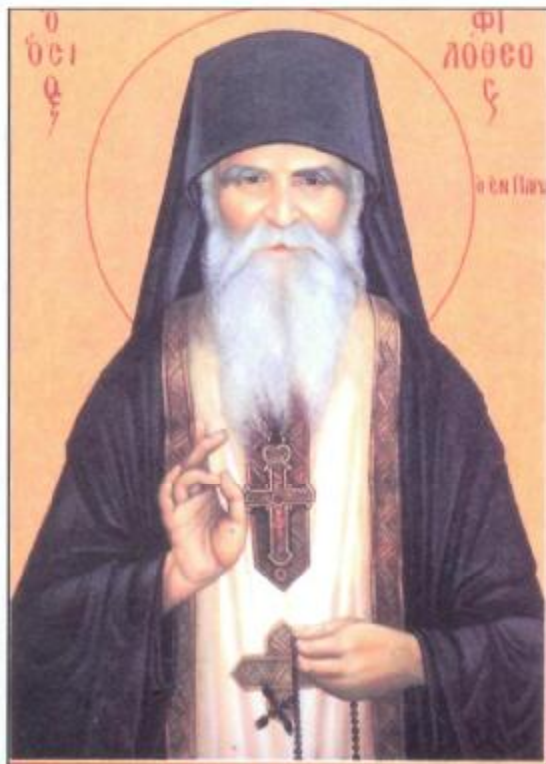
Ὁ π. Φιλόθεος, κατά κόσμο Κωνσταντῖνος Ζερβάκος γεννήθηκε στό χωριό Πακία τῆς Λακωνίας ἀπό γονεῖς ἐνάρετους καί εὐσεβεῖς, τόν Παναγιώτη καί τήν Αἰκατερίνη, οἱ ὁποῖοι γαλούχησαν τόν μικρό Κωνσταντῖνο καί ἐνέσπειραν στήν ψυχή του τόν φόβο τοῦ Θεοῦ. Ἀπό τήν παιδική του ἡλικία ἀγαποῦσε τήν Ἐκκλησία, τήν προσευχή, τή νηστεία, τήν ἀγρυπνία καί κάθε ἀρετή. Κάποια μέρα, καθώς διάβαζε βίους Ἁγίων, αἰσθάνθηκε νά εἰσέρχεται στήν καρδιά του ἀκτίδα Θεοῦ Φωτός πού τή γέμισε μέ μεγάλη γλυκύτητα, χαρά καί ἀγαλλίαση καί ἄναψε ἕναν πόθο καί ἔρωτα ὑπερβολικό πρὸς τόν Θεό. Εἶτε ἔτρωγε, εἶτε περπατοῦσε, εἶτε συνομιλοῦσε, ὁ νοῦς του στοχαζόταν τά οὐράνια. Ἀφοῦ τελείω-

σε τό δημοτικό σχολεῖο, οἱ γονεῖς του τόν ἔστειλαν στό διδασκαλεῖο καί ἔγινε δάσκαλος. Πόθος τους ἦταν νά μεταβεῖ στήν Ἀμερική, ἀλλά ὅπως φαίνεται δέν ἦταν θέλημα Θεοῦ καί δέν κατάφερε νά πραγματοποιήσει τό ταξίδι του αὐτό. Ἐμποδίστηκε ἀπό τόν Θεό "κρεῖττον τι προβλεψαμένου" γιά τό ἐκλεκτό σκεῦος του, τό ὁποῖο θά καθίστατο ὄργανο τοῦ Θεοῦ γιά τήν πνευματική οἰκοδομή καί ἀναγέννηση τοῦ λαοῦ Του.

Ὅταν ἦταν δάσκαλος σέ χωριό τῆς Λακωνίας, κάποιοι μαθητές τόν ἔβλεπαν συχνά νά μὴν πατᾶ ἐπάνω στή γῆ. Μόλις τελείωνε τό μάθημα ἀποσυρόταν σέ ἐρημικούς κώρους, ὅπου μέ θερμή προσευχή ἀναζητοῦσε τήν ἔνωσή του μέ τόν Θεό. Γρήγορα αὐτός ὁ θεῖος ζῆλος τοῦ κατέκλυσε τό εἶναι του καί παίρνει τήν ἀπόφαση νά γίνει μοναχός. Μέ σεβασμό καί ἀγάπη συμβουλεύει τούς γονεῖς του νά χαίρονται καί νά μὴν λυποῦνται γιά τήν ἀπόφασή του αὐτή, λέγοντάς τους ὅτι ἂν ὁ ἐπίγειος βασιλιάς τόν καλοῦσε στά ἀνάκτορά του γιά νά τόν ἔχει πλησίον του καί τοῦ ἔδινε μεγάλο ἀξίωμα, θά ἔνοιωθαν μεγάλη χαρά καί τιμή. Πολύ περισσότερο νά χαίρονται τώρα πού τόν προσκαλεῖ πλησίον του ὁ Ἐπουράνιος Βασιλέας, ὁ Χριστός.

Ἔτσι λοιπόν ὁ Κωνσταντῖνος γνώρισε τόν Κύ-

ριο καί κοντά Του τήν πνευματική ἀγαλλίαση καί δέν ἐπιθυμοῦσε τίποτα πλέον στή γῆ. Συνάντησε ἀρκετούς ἐνάρετους ἄνδρες, ὅμως, ἐκεῖνο πού σημάδεψε καί χάραξε ἀνεξίτηλα τή ζωή του, ἦταν ἡ γνωριμία του μέ τόν "Ἅγιο Νεκτάριο". Ὁ Ὅσιος Γέροντας Φιλόθεος θέλοντας νά ἀνακαλύψει τόπο πού ἀπερίσπαστα νά μπορεῖ νά δοξολογεῖ νυκθημερόν τόν Θεό, ἀποφάσισε νά πορευθεῖ στό "Ἅγιο Ὄρος". Ὅμως τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἦταν ἄλλο, ἡ ἱερά Μονή Λογγοβάρδας στό νησί τῆς Πάρου. "Ὅπου καί νά πᾶς στήν Λογγοβάρδα θά καταλήξεις" τοῦ εἶπε ὁ Ἅγιος Νεκτάριος καί ἐκεῖ πράγματι κατέληξε. Στή Μονή Λογγοβάρδας πηγαίνει τό 1907. Ἐκεῖ λαμβάνει τό μεγάλο καί ἀγγελικό σχῆμα τῶν μοναχῶν καί

τό 1912 χειροτονεῖται ἱερέας καί πνευματικός. Ὁ γέροντας Φιλόθεος, ἀφοῦ καθάρισε τόν ἑαυτό του πρῶτα ἀπό τά πάθη καί τίς ἀμαρτίες, κατά τόν λόγο τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, "πρῶτον καθαρθῆναι καί εἶτα καθάρι, πρῶτον φωτισθῆναι καί εἶτα φωτίσαι, πρῶτον ἀγιασθῆναι καί εἶτα ἀγιάσαι" ἐργάστηκε στόν πνευματικό ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου. Γιά 51 ὀλόκληρα χρόνια κενώνει μαζί μέ τή στοργή του ὄλο τόν ἀπέραντο πλοῦτο τῶν προσωπικῶν πνευματικῶν του ἐμπειριῶν. Διδάσκει, νοουθετεῖ, συμβουλεύει καί ἀνασταίνει νεκρές ψυχές διά τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐξομολογήσεως. Προσφέρει λύσεις στά προβλήματα τῶν

συνανθρώπων του, χαρίζοντας τήν παρηγορία καί τήν ἀνακούφιση σ' ὄλους.

Ἀφοῦ ἀνάλωσε τή ζωή του στήν Ἐκκλησιαστική Διακονία, ὁ σεβάσμιος Γέροντας, γαλήνιος καί εἰρηνικός παρέδωσε τήν ἀγιασμένη ψυχή του τό πρωῖ τῆς 8ης Μαΐου 1980 στόν γλυκύτατο Ἰησοῦ πού τόσο πολύ ἀγάπησε καί πεθόμνησε. Τάφηκε στό ἱερό Ἡσυχαστήριον τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας Θαψανῶν τῆς Πάρου, ὅπου παρέμεινε τήν τελευταία δεκαετία τῆς ζωῆς του. Μετά τήν κοίμησή του ὁ ὅσιος Γέροντας Φιλόθεος ἐπετέλεσε καί ἐπιτελεῖ ἀναρίθμητα θαύματα σέ ὅσους τόν ἐπικαλοῦνται μέ πίστη.

Ο ΟΣΙΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Μητροπολίτη Λεμεσού κ.κ. Ἀθανασίου

Τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1979, κατά μίαν εἰδική εὐλογία τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ ἤμουν ἀκόμη φοιτητής ἐπισκέφθηκα τόν πατέρα Φιλόθεο Ζερβάκο στή νήσο Πάρο, στή Μονή τῆς Λογγοβάρδας. Ἐκεῖ ὁ ἀειμνηστος πατήρ Φιλόθεος ἔκανε γιά πολλά χρόνια Ἠγούμενος.

Ἦταν ἡ τελευταία του ὀνομαστική ἐορτή. Ἦταν ἡ γιορτή τοῦ ἁγίου Φιλοθέου καί ὁ Γέροντας Φιλόθεος εἶχε κατέβει στό μοναστήρι γιά νά γιορτάσει καί γιά νά δεῖ ἐκεῖ μερικούς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἦρθαν γιά νά τόν γνωρίσουν. Μέσα σ' αὐτούς ἤμαστε κι ἐμεῖς. Ἦταν ἡ πρώτη φορά πού τόν ἔβλεπα. Εἶχαμε ἀκούσει γι' αὐτόν πολλά. Εἶχαμε διαβάσει καί πάρα πολλά. Σάν νέο παιδί πού ἤμουν, φυσικό ἦταν, ὅτι πήγαινα μέ πολλά ἐρωτηματικά. Μπορῶ νά πῶ ἀκόμα, χωρίς δισταγμούς γι' αὐτά πού ἄκουσα γι' αὐτόν τόν ἄνθρωπο ἦσαν ὄντως ἀλήθεια. Μείναμε ἀρκετές μέρες στό μοναστήρι καί πράγματι στό διάστημα αὐτῶν τῶν ἡμερῶν εἶχα πεισθεῖ γιά τήν ἀγιότητα καί τήν πνευματική δύναμη τοῦ ἀειμνήστου Γέροντος. Μιλήσαμε ἀρκετές ὥρες. Εἶχα ἐξομολογηθεῖ κοντά του καί μάλιστα ὅταν ἦταν νά φύγω, ἕνα γεγονός πού μοῦ ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση, τό ὁποῖο ἴσως ἐρμηνεύεται τώρα, ἦταν ὅτι ὁ Γέροντας ἀναζητοῦσε ἐπιμόνως νά βρεῖ καί νά μοῦ δώσει κατὰ τὰ λεγόμενά του ἕνα ἐγκόλπιο πού εἶχε ἀποτυπωμένη τή μορφή τοῦ ἁγίου Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε. Ἀναζητοῦσε ἐπιμόνως νά βρεῖ αὐτό καί τοῦ εἶπα: "δέν πειράζει Γέροντα, δώστε μου κάτι ἄλλο". Τόν λυπόμουν, γιατί ἀνακάτωνε τὰ πράγματά του. Μοῦ λέει: "ὄχι πρέπει νά σοῦ δώσω αὐτό τό ἐγκόλπιο". Τοῦ λέω: "σώνει καί καλά αὐτό;". Ὅταν μοῦ τό ἔδωσε μοῦ λέει: "πᾶρε αὐτό καί νά κηρύττεις πάντα ἡ μετάνοια". Τοῦ λέω: "μά Γέροντα, ἐγώ εἶμαι στό Ἅγιο Ὄρος μοναχός, πού νά κηρύξω τή μετάνοια;". Καί μοῦ λέει: "Θά μέ θυμηθεῖς". Πράγματι, τώρα μπορῶ νά πῶ ὅτι ὁ λόγος τοῦ Γέροντα ἦταν ἕνα ὀρόσημο κι ἕνας πολύ δυνατός λόγος, πού πιστεύω ὅτι αὐτό πού εἶπε ἦταν ὅπωςδήποτε ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἐκτός τῶν ὑπολοίπων πού δέν μπορῶ νά πῶ δημόσια.

Ὅταν τόν εἶδα ἦταν τόσο ἐκδηλῆ ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πάνω του. Ἦταν τέτοια ἡ ἀλλοίωση πού εἶχε, πού μόλις τόν συναντοῦσε κανεῖς, μόλις τόν πλησίαζε, ἦταν ἀδύνατο νά μὴν πληροφορηθεῖ ὅτι ἐπρόκειτο γιά ἕναν ἄνθρωπο μέ τήν πλήρη ἐκφραση ἁγίου. Τήν ἐπομένη μέρα, ὅταν κάναμε τή λειτουργία, ἤμουν τότε νεαρός διάκονος, ἦταν ὁ πατήρ Φιλόθεος στό Ἱερό Βῆμα. Μᾶς ὑπηρετοῦσε, ὅπως τὰ μικρά παιδάκια ὑπηρετοῦν τόν ἱερέα, μέ τέτοια ἀπλότητα, ταπείνωση καί εὐλάβεια πού μοῦ ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση τό γεγονός. Μετά, ὅμως, πού ἀρχίσαμε νά τόν βλέπουμε κατ' ἰδίαν μᾶς διηγήθηκε ἀρκετά περιστατικά τῆς ζωῆς του, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦσαν τήν πνευματική του πορεία. Νά σᾶς πῶ δύο πού θυμᾶμαι ἐντονα.

Ἐκεῖνες τῆς ἡμέρες ὁ πατήρ Φιλόθεος εἶχε στό μέτωπό του μία μικρή γάζα καί χαριτολογώντας μᾶς τήν ἔδειξε καί εἶπε: "ξέρετε τί εἶναι αὐτό;" Λέω, "κάπου κτυπήσατε Γέρο-

να". "Ναί, νά σās πō πōς ἔγινε. Ἐδῶ καί μία ἑβδομάδα, κάθε βράδυ, ἐνῶ προσευχόμενοι ἐρχόταν ὁ διάβολος στό κελλί μου ὀφθαλμοφανῶς καί μου ἔλεγε: θά σέ σκοτώσω, θά σέ σκοτώσω. Ἐγὼ τοῦ ἔλεγα, "ἐάν ἔλαβες ἐξουσία ἀπό τόν Θεό νά μέ σκοτώσεις δέν σέ ἐμποδίζει κανείς, ἐγὼ εἶμαι καί γέρος, κάνε ὅ,τι θέλεις. Εἶναι καί μία εὐκαιρία γιά νά φύγω πῶ γρηγόρα ἀπ' αὐτήν τή ζωή".

Συνέχισε: "Μίαν ἡμέρα εὐρισκόμενος στό προαύλιο τοῦ κελλιῦ μου, χωρίς νά καταλάβω καλά καλά, κάποια δύναμη μ' ἔσπρωξε καί ἔπεσα κάτω καί κτύπησα ἐδῶ στό κεφάλι σ' ἓνα τούβλο πού ἦταν ἐκεῖ". Καί λέει: "Δόξα τῷ Θεῷ, δέν ἐπέτρεψε στό διάβολο νά μέ σκοτώσει". Μόνο ἄφησε αὐτό τό μικρό γεγονός, γιά νά δείξει πόση μανία εἶχε ὁ διάβολος ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ.

Αὐτό εἶναι σύνηθες φαινόμενο στή ζωή τῶν ἀσκητῶν. Ἐχουν τέτοιες ὀφθαλμοφανεῖς ἐπιθέσεις ἐκ μέρους τοῦ διαβόλου, γιά νά φανεῖ καί πάλι ὅτι δέν εἶναι ὁ ἀγών πρὸς σκέψεις καί φαντασίες ἀλλά πρὸς πνευματικά ὄντα, τά ὁποῖα ἀντιστρατεύονται τόν ἄνθρωπο πού προσπαθεῖ νά ἐπιτύχει τήν ἐν Χριστῷ ζωή.

Μετά μέ ρώτησε πού σπούδαζε. Τοῦ λέω: "Γέροντα, σπουδάζω στή Θεσσαλονίκη". Μέ ρώτησε ἐάν ἀγαπῶ τόν ἅγιο Δημήτριο.

"Βέβαια, Γέροντα, ἀγαπῶ ὅλους τούς ἁγίους καί τόν ἅγιο Δημήτριο". Μοῦ λέει: "ὄχι, νά τόν ἀγαπᾶς πάρα πολύ καί νά σοῦ πῶ τί ἔγινε σ' ἐμένα". Ὅταν ἦταν ὁ πατήρ Φιλόθεος νέο παιδί καί προσπάθησε νά πάει στό Ἅγιο Ὅρος, τόν συνέλαβαν οἱ Τούρκοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν στή Θεσσαλονίκη καί τόν ἐκλείσαν στόν Λευκό Πύργο. Ἐκεῖ εἶχε πάρα πολλές δυσκολίες καί εἶχαν σκοπό νά τόν κακοποιήσουν καί νά τόν σκοτώσουν. Διά θαύματος, τόν γλύτωσε ὁ Μεγαλομάρτυς Δημήτριος παρουσιαζόμενος ὡς ἀξιωματικός στούς Τούρκους. Ἀλλά, δέν ἦταν μόνο αὐτό. Ὁ πατήρ Φιλόθεος ἔκαμε τάμα στόν Ἅγιο Δημήτριο, κάθε χρόνο στίς 26 Ὀκτωβρίου, πού τριῖται ἡ μνήμη του, νά πηγαινέι στόν Ἅγιο Δημήτριο καί νά παρίσταται καί νά λειτουργεῖ σπὴν πανήγυρη τοῦ ἁγίου. Μιά χρονιά περίπου 10 χρόνια ἀπὸ τότε πού μᾶς διηγήθηκε τό γεγονός - εἶχε πάρα πολύ μεγάλη κακοκαιρία σπὴν Πάρο καί δέν ὑπῆρχαν πλοῖα. Δέν μπορούσε κανένα πλοῖο νά ἀποπλεύσει. Ἦταν ἀδύνατο γιά τόν πατέρα Φιλόθεο νά φύγει ἀπὸ τό νησί καί νά πάει στόν Πειραιά καί μετά στή Θεσσαλονίκη, γιά νά ἐκπληρώσει τό τάμα του καί τήν ἐπιθυμία πού εἶχε γιά νά παρευρεθεῖ σπὴν πανήγυρη τοῦ ἁγίου Δημητρίου, στό ναό του. Καί παρέμεινε στό μοναστήρι. Ἦταν πάρα πολύ θλιμμένος. Ἐκαναν τόν Ἑσπερινό κάτω στό καθολικό τῆς μονῆς τους κι ἐπέστρεψε ὁ πατήρ Φιλόθεος στό κελλί του λυπημένος, αἰσθανόμενος, τρόπον τινά μία ἀδυναμία, γιατί δέν μπορούσε νά ἐκπληρώσει τόν λόγο πού εἶχε δώσει στόν Ἅγιο. Μόλις πῆγε στό κελλί του ὅμως καί κάθησε σπὴν καρέκλα του καί ἄρχισε νά προσεύχεται καί νά λέ-

ει: "Ἅγιε Δημήτριε, δυστυχῶς, δέν μπόρεσα νά ἐκπληρώσω αὐτό τό τάμα, σέ παρακαλῶ συγχώρεσέ με, βοήθησέ με", ξαφνικά, χωρίς νά τό καταλάβει εὐρέθηκε στό ναό τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Ἀπὸ τήν Πάρο εὐρέθηκε στό ναό τοῦ ἁγίου Δημητρίου στή Θεσσαλονίκη.

Ἐν σώματι, κανονικά. Χαιρέτησε ὅλους τούς παρόντες, χωρίς νά πεῖ σέ κανένα τίποτα. Ἦξεραν ὅλοι ὅτι πήγαινε κάθε χρόνο καί δέν ἀπόρησε κανείς. Ἐλαβε μέρος στόν Ἑσπερινό, ἔμεινε τό βράδυ στή Θεσσαλονίκη, ἔλαβε μέρος, τήν ἄλλη μέρα, στή λειτουργία, τελείωσαν οἱ γιορτασμοί καί τότε, ὁ πατήρ Φιλόθεος ἐπέστρεψε πίσω στό μοναστήρι του. Στό μοναστήρι οἱ μοναχοὶ εἶχαν ἀνψυχίσει, γιατί ἡ πόρτα του ἦταν κλειστή ἀπὸ μέσα καί νόμιζαν ὅτι πέθανε.

Μετά, θυμᾶμαι, ὅταν τόν ρώτησα: "πάτερ, Φιλόθεε, πῶς ἐπιστρέψατε;" νόμιζα ὅτι ἦρθε πίσω κατά τόν ἴδιο τρόπο - μοῦ λέει: "Ρέ παιδάκι μου, μετά, πῆρα τό καράβι καί ἐπέστρεψα. Τήν πρώτη φορά μέ πῆρε ὁ ἅγιος ἀεροπορικῶς καί μετά ἦρθα μέ τά δικά μου τά μέσα".

Κι ἐκτός πού μοῦ τό εἶπε ὁ ἴδιος, οἱ ἴδιοι οἱ πατέρες τῆς μονῆς μᾶς τό εἶπαν καί ἦταν παρόντες αὐτοὶ πού ἔσπασαν τήν πόρτα του, ἡ ὁποία ἦταν κλειδωμένη ἀπὸ μέσα καί δέν βρῆκαν τόν πατέρα Φιλόθεο.

Σ' αὐτόν τόν Γέροντα ἦταν ἔντονο τό χάρισμα αὐτό, ὅπως καί σέ ὅλους τούς Γέροντες. Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκδηλώνεται ὑπὸ ποικίλες μορφές, ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας καί ἀνάλογα μέ τή δική τους δεκτικότητα καί φωτισμό πού ἔχουν ἀπὸ τόν Θεό.

Γιά τόν πατέρα Φιλόθεο ἦταν τόσα πολλά τά γεγονότα, ἰδίως στή Θεσσαλονίκη ὅπου σπουδάσαμε ἐμεῖς τότε. Πάρα πολλοὶ φοιτητές καί πάρα πολλές οἰκογένειες ἐσυνδέοντο μέ τόν πατέρα Φιλόθεο Ζερβάκο καί ἡ κάθε μία ἔχει νά διηγηθεῖ περιστατικά.

Ἐγὼ, ὁ ἴδιος, γνώριζα κάποιο στρατιωτικό, Καλκανδῆ λεγόμενο, πού ὁ ἴδιος ὁ πατήρ Φιλόθεος μέ τήν προσευχή του πρὸς τόν Ἅγιο Νεκτᾶριο, τόν ὁποῖο εἶχε ὡς πνευματικό του πατέρα, θεράπευσε. Ὁ Καλκανδῆς ἦταν γιά χρόνια παράλυτος καί ὅλοι οἱ γιατροὶ εἶχαν ὑπογράψει ὅτι ἦταν ἀδύνατο νά περπατήσει ποτέ. Καί ὅταν ὁ πατήρ Φιλόθεος μέ τήν προσευχή του πρὸς τόν Ἅγιο Νεκτᾶριο ἐνήργησε καί θεραπεύτηκε ὁ στρατιωτικός αὐτός, κάλεσε ὅλους τούς γιατρούς καί περπάτησε μπροστά τους μέχρι τό ναό τοῦ νοσοκομείου.

Μάλιστα, μία φορά, ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος αὐτός μέ ὀδήγησε μέ τό αὐτοκίνητό του καί κάναμε διάφορες ἐργασίες πού εἶχαμε καί μοῦ διηγήθηκε τό γεγονός αὐτό. Ὁ ἴδιος ὁ πατήρ Φιλόθεος ἀνακάλυψε τόν ἄνθρωπο αὐτόν, ὅταν ἦταν κατάκοιτος σ' ἓνα σπίτι. Εὐρίσκετο ὁ πατήρ Φιλόθεος ἀπ' ἐξῶ καί ἄκουσε μία φωνή ἐκ τοῦ οὐρανοῦ: - "μῆς σέ αὐτό τό σπίτι καί μίλησε μέ αὐτόν τόν ἄνθρωπο". Καί ὁ

πατήρ Φιλόθεος ἔλεγε: - “πῶς νά μπῶ σέ αὐτό τό σπίτι; τί νά πῶ; ποίος εἶναι μέσα;” Ἐπέμενε αὐτή ἡ φωνή, μπήκε καί βρῆκε αὐτόν τόν ἄνθρωπο κι ἔγινε ὅλη αὐτή ἡ ἱστορία, διότι ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ἦταν πνευματικός πατέρας τοῦ Γέροντα Φιλοθέου.

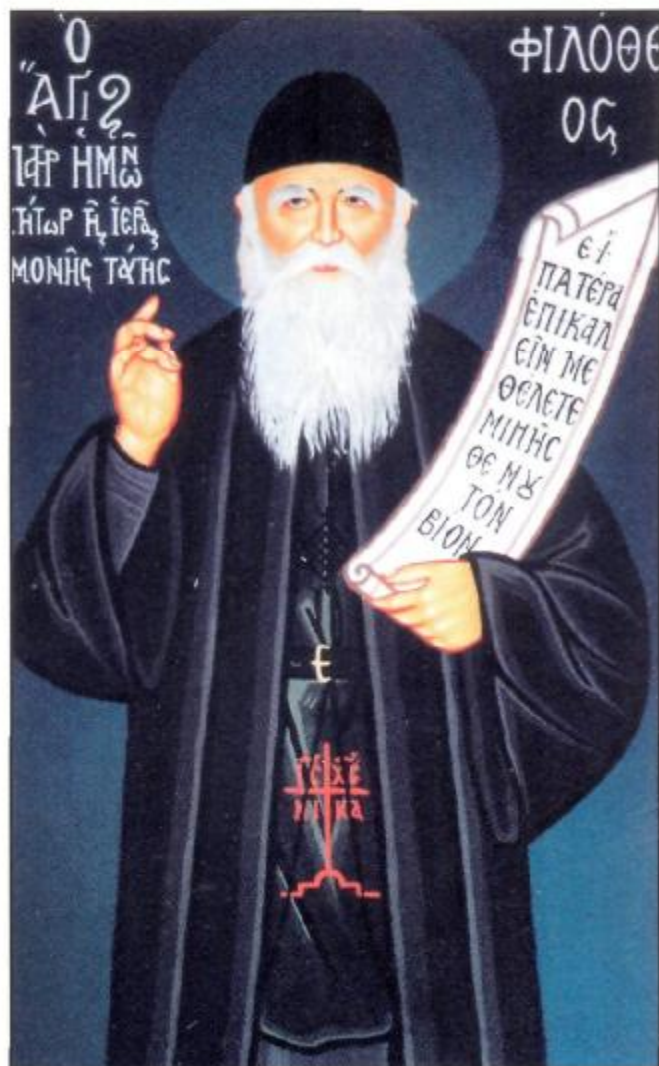
Ὅταν ὁ πατήρ Φιλόθεος Ζερβάκος, ἀπ’ ὅ,τι μᾶς εἶπε ὁ ἴδιος, εἶχε δισταγμούς στό τί νά κάνει στή ζωή του καί σέ ποιά μοναστήρι νά πάει, εἶχε ἀκούσει γιά τόν ἅγιο Νεκτάριο, πῆγε στήν Αἴγινα καί τόν συνάντησε. Μίλησαν πάρα πολύ καί τοῦ ἐξομολογήθηκε πάρα πολλές φορές στή ζωή του. Ὁ ἅγιος Νεκτάριος τοῦ εἶπε νά πάει στή Λογγοβάρδα. Στόν πατέρα Φιλόθεο ὅμως δέν ἄρεσε αὐτή ἡ σκέψη καί εἶπε: “γιατί νά πάω στήν Πάρο πού εἶναι ἓνα νησί; Νά πάω στό Ἅγιο Ὅρος πού εἶναι καλύτερα”. Καί πῆγε στόν ἅγιο Νεκτάριο καί τοῦ εἶπε: “Γέροντα, σέ παρακαλῶ, δώσε μου τήν εὐχή σου νά πάω στό Ἅγιο Ὅρος, γιατί καλύτερα νά πάω ἐκεῖ παρά νά πάω στή Λογγοβάρδα”. Τοῦ λέει: “ὅπως θέλεις κάνε. Ἐάν προσπαθήσεις νά πάεις στό Ἅγιο Ὅρος δέν θά τά καταφέρεις καί θά’ ρθεις πίσω χωρίς ἄλλο”. Πράγματι, ὁ πατήρ Φιλόθεος δέν κατάλαβε τό λόγο αὐτό. Δοκίμασε νά πάει στό Ἅγιο Ὅρος ἀλλά ἔγινε τό γεγονός, ὅπως σᾶς εἶπα, πού τόν συνέλαβαν οἱ Τοῦρκοι, τόν ἐκλείσαν στό Λευκό Πύργο, κόντεψε νά τόν σκοτώσουν καί ἔτσι ἀναγκάστηκε, μετά ἀπό τήν ἐπέμβαση τοῦ ἁγίου Δημητρίου, νά ἐπιστρέψει πίσω καί νά ὑποταχθεῖ στόν πρῶτο λόγο τοῦ ἁγίου Νεκταρίου. Καί βέβαια, αὐτός ὁ λόγος τοῦ ἁγίου Νεκταρίου ἐπαληθεύτηκε μετά ἀπό τή μεγάλη δραστηριότητα πού εἶχε ὁ πατήρ Φιλόθεος Ζερβάκος, ὁ ὁποῖος, ξέρετε, εἶχε πάει καί στά πέντε Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα κι ἐξομολόγησε χιλιάδες ἀνθρώπους, ἀρκετούς ἀρχιερεῖς καί μεγάλα πρόσωπα τῆς Κυβέρνησης καί τῆς κοινωνίας.

Ἦταν, ἴσως, ἀπό τούς πιό μεγάλους πνευματικούς πού γνώρισε ὁ αἰώνας μας στήν Ἑλλάδα. Δέν εἶχε μεγάλη μὀρφωση, ἀλλά εἶχε τή μὀρφωση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καί τά βιβλία του καί οἱ ἐπιστολές του εἶναι σημαντικά. Κάποτε μοῦ εἶπε - μιά καί εἶπαμε γιά ἐπιστολές - εἶχε ἓναν ἔντονο λογισμό γιά νά γράφει μία ἐπιστολή στόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας καί νά τοῦ πεῖ τίς γνώμες του ὡς πνευματικός, νά τοῦ πεῖ πῶς πορεύεται ἡ Ἑλλάδα: - “Θά γράψω αὐτήν τήν ἐπιστολή, ἀλλά, ποίος θά πάει νά δώσει στόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας; Πῶς θά φτάσει μέχρις ἐκεῖ; θά τή λάβει ὑπόψη; Πού μέ ξέρει αὐτός ἐμένα;” Ἐντονα μέσα του ἡ κάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τόν πίεζε νά γράφει τίς σκέψεις του. Τέλος πάντων, τά ἔγραψε. Ὅταν τά διάβαζε γελοῦσε καί ἔλεγε: - “τόρα, τί εἶναι αὐτό τό πράγμα; Ἐγώ, ποίος εἶμαι πού θά πάει αὐτό σέ αὐτόν τόν ἄνθρωπο;” Ἐκείνη τήν ὥρα, ἀκριβῶς, ἦταν μία μοναχή στό μοναστήρι καί εἶπε: “Γέροντα, εἶναι κάτω ἡ σύζυγος τοῦ Προέδρου μαζί μέ τό γιό του καί θέλουν νά σᾶς δοῦν”. Ἀμέσως τούς δέχθηκε καί τούς ἔδωσε καί τήν ἐπιστολή καί τήν πῆραν στόν Πρόεδρο. Ὁ Θεός ἔλυσε τήν ἀπορία του μέ ποιόν τρόπο θά ἔδι-

νε τήν ἐπιστολή. Μετά ἀπ’ αὐτό, ὁ ἴδιος ὁ Πρόεδρος τό ἔλαβε πάρα πολύ σοβαρά ὑπόψη καί εἶχε θετικές ἐπιδράσεις στίς ἀποφάσεις του ὅλο αὐτό τό γεγονός.

Στήν Πάρο ὅλος ὁ κόσμος λάτρευε τόν πατέρα Φιλόθεο. Ἦταν τόσο βαριά ἡ παρουσία του ἐκεῖ πού ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τόν θεωροῦσαν σάν πατέρα τους καί σάν ἓνα ζωντανό ἅγιο. Ἐκεῖνο τό ὅποιο μοῦ τόνισε ὁ πατήρ Φιλόθεος τότε, ἦταν βασικά, τό μυστήριο τῆς μετανοίας, τῆς ἐξομολογήσεως καί πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀνάγκη γιά τόν ἄνθρωπο νά ζεῖ μέσα στήν Ἐκκλησία καί νά μετέχει στά μυστήρια τῆς Θεῆς Εὐχαριστίας καί Ἐξομολογήσεως. Αὐτό τό ἔλεγε καί τό ξανάλεγε μέσα ἀπό τή δική του πείρα. Τόνιζε: “ἐάν ὁ ἄνθρωπος στόν κόσμο ἀγωνίζεται σέ αὐτά τά δύο, τή μετάνοια καί τή Θεῆς Εὐχαριστία, τότε ἐγώ ἐγγυοῦμαι ὅτι αὐτός ὁ ἄνθρωπος θά προχωρήσει καί θά φθάσει μέχρι τῆς Θεῆς”. Πράγματι, ὅλη του ἡ ἐργασία ἦταν γύρω ἀπ’ αὐτά. Ὅσους ἀνθρώπους ἐξομολογοῦσε τούς κατιύθινε πνευματικά πρὸς αὐτήν τὴ γραμμή.

(ἀποσπάσματα ἀπό παλαιότερη συνέντευξη τοῦ Μητροπολίτη μας στήν ἐκπομπή “Ἡ Ὁρθοδοξία σήμερα” τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Ἰδρύματος Κύπρου)

Ο ΟΣΙΟΣ ΓΕΡΩΝ ΦΙΛΟΘΕΟΣ ΖΕΡΒΑΚΟΣ Ο ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Ἄρχιμ. Φιλοθέου Μακαιριώτη

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας σεμνύεται καί λαμπρύνεται μέ τήν παρουσία τῶν Ἁγίων τῆς, τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν πού προσηκείωσαν τή βιοτή τους σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί ἐζησαν καί προγεύθηκαν τόν παράδεισο ὡς μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ, ἀφοῦ κατά τόν Ἀπόστολο Παῦλο “Ἐκκλησία ἐστίν ἐπίγειος παράδεισος ἐν ᾧ ὁ οὐράνιος Θεός ἐνοικεῖ καί ἐμπεριπατεῖ ἀντιτυπούσα τήν σταύρωση, τήν ταφή καί τήν ἀνάστασή Του”. Ἡ Ἐκκλησία μας ἀναδεικνύεται ἀνά τούς αἰῶνες ὡς ἁγιοτόκος ἀφοῦ κεφαλή τῆς ἔχει τόν ἴδιο τόν Χριστό, πού μέ τήν προτροπή του μᾶς καλεῖ “Ἅγιοι γίνεσθε καθὼς ἐγώ Ἅγιος εἰμί”.

Ὁ κάθε ἄνθρωπος πού ἀναζητᾷ στή ζωή του τόν Θεό καί θέλει νά ξεφύγει ἀπό τήν πνευματική ριχότητα καί νά ἀκολουθήσει, νά ζήσει τή ζωή τοῦ Πνεύματος διὰ τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν μυστηρίων τῆς ἔρχεται σέ κοινωνία ἀγάπης μέ τόν ἴδιο τόν Θεό.

Ἐνα τέτοιο δρόμο ἀκολουθῆσε καί ὁ Ὁσιότατος Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος πού ἐζήσε τόν περασμένο αἰῶνα καί ἡ ζωή του καταμαρτυρεῖ πῶς ὄντως ἦταν θεοφιλῆς, φιλόθεος, ἀφοῦ κατέσπει κατοικητήριο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτό εἶναι πεποίθηση πολλῶν ἀνθρώπων, ἀφοῦ ἡ πληθώρα τῶν πνευματικῶν ἐμπειριῶν τοῦ μακαριστοῦ καί ἀειμνήστου Γέροντος Φιλοθέου αὐτό ἀποδεικνύει.

Μέσα ἀπό αὐτό τό μικρό σημεῖωμα θά προσπαθήσουμε νά ἐπιβεβαιώσουμε αὐτό πού ἔχουμε ἀναφέρει μόλις πῶ πάνω. Ὁ ὀσιότατος γέροντας Φιλόθεος ἀπό πολύ μικρή ἡλικία εἶχε ἀντιλήψεις τῆς Θείας Χάριτος καί ἐνιωθε τήν παρουσία τῆς Παναγίας καί τῶν Ἁγίων δίπλα του ὡς συμπαραστάτες καί συνοδοιπόρους σπίν κατά Θεό ζωή του. Διαβάζοντας βίους ἁγίων ὁ γέροντας ἐνιωθε νά εἰσέρχεται σπίν καρδιά του ἀκτίνα Θείου Φωτός πού γέμιζε τήν καρδιά του μέ ἄρρητη γλυκύτητα, χαρά καί ἀγαλλίαση καί ἀναβε τόν πόθο καί τόν ὑπερβολικό ἔρωτα πρὸς τόν Θεό. Καί εἴτε ἔτρωγε, εἴτε περπατοῦσε, εἴτε συνομιλοῦσε ὁ νοῦς του ἦταν ἀδιάκοπα ἐνωμένος μέ τόν Θεό.

Ὁ διάβολος ὁμως ὁ πονηρός καί παμβέβηλος φθονώντας τόν ὄσιο προσπαθοῦσε νά τόν ἀπομακρύνει ἀπό τήν ἐκκλησία καί τόν Θεό καί νά του ἀφαιρέσει τήν ἀδιάλειπτη προσευχή πρὸς Αὐτόν γι’ αὐτό συχνά πυκνά του ἐπιτίθετο. Θέλοντας νά τόν τρομοκρατήσει, του παρουσιαζόταν ὡς γίγαντας μέ ἀπαίσια μορφή, τρίζοντας τά

δόντια, κρατώντας μακαίρια καί κοντάρια καί ἀπειλώντας του. Ὁ ὄσιος ὁμως χωρίς νά χάσει τό θάρρος καί τήν ἐμπιστοσύνη του πρὸς τόν Θεό καί τήν Παναγία, ἐπικαλεῖτο μέ θερμή τή βοήθεια τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί ἔβλεπε τότε ὀφθαλμοφανῶς τήν Παναγία νά κατέρχεται ἀπό τούς οὐρανούς καί νά τόν ἐνισχύει. Ὁ διάβολος ἐντρομος ἐξαφανιζόταν. Ἄλλωτε τοῦ ἐμφανίσθηκε ἡ Θεοτόκος κρατώντας τόν Χριστό σπίν ἀγκαλιά τῆς συνοδευομένη ἀπό τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Θεολόγο καί παρηγοροῦσε τόν ὄσιο γέροντα.

Σπίν αὐτοβιογραφία του ὑπάρχουν περιγραφές ἠρωϊσμοῦ πού ἀποτελοῦν πραγματική ἐποποιία ἀγάπης καί αὐταπαρνήσεως οἱ ὁποῖες εἶναι ἔργο τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου. Διαβάζοντας ὁ ἴδιος τόν 54 ψαλμό καί τόν στίχο “ἐπίρριπον ἐπὶ Κύριον τή μέριμνά σου καί αὐτός σέ διαθρέψει” ἐπέρριψε ὅλη τή φροντίδα του πρὸς τόν Θεό περιφρονώντας τίς πολλαπλές παγίδες τοῦ πονηροῦ. Κάποια φορά πού ὁ ὄσιος Γέροντας βρέθηκε σέ πολύ δύσκολη θέση ἐπειδή δέν εἶχε τήν ἀναγκαῖα τροφή καί νερό, μετά ἀπό θερμή προσευχή εἶδε Ἄγγελο Κυρίου πού του ἔδωσε ψωμί καί σταφύλια, ὅπως ἀκριβῶς δηλαδή ὁ Θεός ἀπέστειλε τόν κόρακα ἐκεῖνο στόν προφήτη Ἠλία πού τόν ἔτρεφε.

Τό ἴδιο συναντοῦμε καί στόν βίο τοῦ ὀσίου Ὀνουφρίου ὁ ὁποῖος συνάντησε τούς τέσσερις ἀγνώστους ἀσκητές πού ἀφηγήθηκαν στόν ὄσιο τή ζωή τους καί ὅτι κάθε μέρα ὁ Θεός ἔστελνε σ’ αὐτούς τέσσερα καρβέλια ψωμί, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι ζοῦσαν σπίν ἔρημο καί ἀσχολοῦνταν ἀπερίσπαστα σπίν ἀσκηση τῆς προσευχῆς.

Ὁ Ὁσιος Γέροντας σπίν προσπάθειά του νά μεταβεῖ στό Ἅγιο Ὄρος συλλαμβάνεται ἀπό τούς Τούρκους καί μέ ὀφθαλμοφανή ἐπέμβαση τοῦ Ἁγίου Δημητρίου διασώζεται θαυματουργικά. Ὁ Γέροντας Φιλόθεος κατέληξε σπίν μονή τῆς Λογγοβάρδας ἐκεῖ πού ἡ Θεία Πρόνοια κατεῦθνε τά διαβήματά του. Ἀκολουθώντας τήν παραδεδομένη ἀσκητική παράδοση τῶν ὀσίων τῆς Ἐκκλησίας μας μέ αὐταπάρνηση, ὑπακοή καί ἐκκοπή τοῦ ἴδιου θελήματος, προαγόταν συνεχῶς σπίν πνευματική ζωή. Ἡ καρδιά του γέροντα καιόταν, φλεγόταν ἀπό θεῖο ἔρωτα καί ὁ καθαρὸς νοῦς του εὐχαριστοῦσε τόν Θεό. Ἐνιωθε ὅτι βρισκόταν στόν παράδεισο μαζί μέ τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί τά πλήθη τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Καθὼς προσευχό-

ταν αλλοιωνόταν ολόκληρος και βυθιζόταν στην αδιάλειπτη προσευχή και κοινωνία με τον Θεό ζώντας ο ίδιος μοναδικές εμπειρίες που χάραζαν ανεξίτηλα την ύπαρξή του. Ο Γέροντας ως άλλος Δαβίδ αναφωνούσε “έκολλήθη η ψυχή μου οπίσω σου έμου δέ άντελάβετο η δεξιά σου”. “Πρός σέ ήρα τους οφθαλμούς μου, τον κατοικούντα έν τώ ουρανώ... ούτως οί οφθαλμοί ήμών προς Κύριον τον Θεόν ήμών έως ου οικειρῆσαι ήμάς”.

Μόνο όσοι έζησαν κοντά σέ Άγίους και παρακολούθησαν όλες τις φάσεις της ζωής τους μπορούν νά έχουν μία αντικειμενική εικόνα της άρετης και των χαρισμάτων τους. Οί μοναχές της μονής των Θαψανών ως αυτόπτες μάρτυρες αναφέρουν. “Οί εύχές της Θείας Λειτουργίας λέγονταν από τον Γέροντα μέ πολλή ζέση και δύναμη προσευχής. Πάντοτε σέ όλες τις ακολουθίες διέκοπταν τις εύχές ή μεγάλη κατανύξη και τά πολλά δάκρυά του. Και όταν όλος φώς, πῦρ και ουράνια χάρι έλεγε τό “Μετά Φόβου Θεού Πίστεως και Αγάπης προσέλθετε ήταν ένας ουράνιος άνθρωπος και επίγειος “Άγγελος”. Ο ίδιος προγνώριζε τον θάνατό του όπως προγνώριζε και πολλά πράγματα από αυτά που τό πλήθος των πνευματικών του παιδιών του έλεγαν στό ιερό μυστήριο της έξομολογήσεως. Διαβάζοντας κανείς την αυτοβιογραφία του μακαριστού και όσιωτάτου Γέροντα Φιλοθέου του Ζερβάκου διαπιστώνει μία συμφωνία της ζωής του μέ τί ζωή άλλων όσιων και αγίων.

Η όδος της ζωής του Γέροντα Φιλοθέου είναι ή όδος των αγίων Πατέρων της Έκκλησίας μας που απαιτεί σταθερή πίστη και μακρά ύπομονή. Η αίσθηση του προσωπικού Θεού γεμίζει μέ αγάπη τον άνθρωπο προς τον Δημιουργό Του. Ο Άγιος ένούμενος μέ τον Θεό βλέπει όλη τή δημιουργία, τους λόγους, τις ενέργειες του Θεού, αφού δέν υπάρχουν φυσικοί νόμοι αλλά πνευματικοί λόγοι και έτσι αγαπά όλους τους ανθρώπους όλη τή φύση, όλα τά όντα. Ο όσιος Γέροντας Φιλόθεος, όπως όλοι οί Άγιοι της Έκκλησίας μας, έπασθε τό Θεία, προίχθει στή θεογνωσία όχι τόσο μέ τί διανοητική κατανόηση κειμένων και βιβλίων αλλά ως κοινωνία αγα-

πης του αγαπώντος και του αγαπωμένου. Η θεογνωσία αυτή που είναι μέθεξη και ζωή είναι συνέπεια της κάθαρσης και της μετάνοιας του ανθρώπου. Ο Κύριος εξάλλου τό διακήρυξε “Μακάριοι οί καθαροί τή καρδιά ότι αυτοί τον Θεόν όφονται”. Ο Γέροντας Φιλόθεος έφθασε στή θεωρία του Θεού έπειτα από πολλές δοκιμασίες. “Ως χρυσός έν κωνευτηρίω έδοκίμασεν έαυτόν” γι αυτό αφού καθάρισε τον έαυτί του από τά πάθη κατάφερε νά συνομιλεί μέ τον Θεό. Η θεία κοινωνία γι αυτόν που έχει καθαρθεί από τά πάθη γίνεται φώς και ζωή και ο άνθρωπος βιώνει τή Βασιλεία του Θεού από αυτή τή ζωή. “Η Βασιλεία του Θεού έντός ήμών έστιν”. Η ήσυχία στην οποία έζησε ο Γέροντας

τον όδήγησε στην εγκράτεια, την αγάπη και την προσοχή. Κατά τον Άγιο Γρηγόριο τον Σιναΐτη όφείλει ο ήσυχάζων νά έχει ως θεμέλια τις άρετές “σιωπήν, εγκράτειαν, άγρυπνίαν, ταπεινώσιν και ύπομονήν”.

Γι αυτό και οί εμπειρίες που έζησε ο Γέροντας Φιλόθεος δέν είναι απλώς εμπειρίες συναισθηματικές αλλά είναι εμπειρίες όντολογικές, που εκφράζονταν μέ την ειρηνική κατάσταση της ψυχής του, την αγάπη του προς τον Θεό και τον άνθρωπο, την αδιάλειπτη προσευχή, τή δίψα για τον Θεό καθώς επίσης και τή βαθύτατη ταπεινώση.

Περαίνοντας ύπογραμμίζουμε πως ή Όρθόδοξη Θεολογία είναι Θεολογία ζωσα. Δέν είναι φανταστικές ιδέες και λεκτικά

σχήματα. Οί Πατέρες της Έκκλησίας μας, εκφραστές αυτής της εμπειρικής Θεολογίας, μας αποκαλύπτουν μερικές φορές τις δικές τους εμπειρίες για νά μάς κάνουν νά διψάσουμε γι αυτήν τή ζωή, τή ζωή του Πνεύματος και νά μάς καθοδηγήσουν στην πνευματική μας πορεία.

Αυτό προσπαθει νά κάμει και ο όσιώτατος γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος μέσα από την εξιστόρηση των προσωπικών του θείων εμπειριών.

Άς παρακαλέσουμε ταπεινά κι έμεις τον σύγχρονο άγιο αυτό γέροντα διά πρεσβειών του νά μίν άστοχίσουμε από τή μοναδική άληθινή πορεία, που είναι ή θέωση, ο σκοπός και στόχος της δημιουργίας μας.

Η ΟΣΙΑΚΗ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟ

Γερόντισσας Νεκταρίας, Ἡγουμένης Ἱ.

Ὁ ἐκλεκτός φίλος τοῦ Θεοῦ, Φιλόθεος Ἱερομόναχος, ἔπρεπε νά δεχθεῖ καί τό τελευταῖο καί ὀδυνηρό κτύπημα τῆς ἀσθενείας. Ἀπό τήν Κυριακή τῆς Ἀπόκριω 10η Φεβρουαρίου 1980 ἕνας ἀκαθόριστος πόνος ἄρχισε νά βασανίζει τό γερασμένο σῶμα του, μέ ἀποτέλεσμα νά μὴν μπορεῖ νά φάει τίποτε καί νά μὴν μπορεῖ νά κοιμηθεῖ. Τήν Τετάρτη ὁ πόνος ἔγινε τόσο δυνατός πού ἀναγκάστηκε νά μᾶς τό πεῖ. Ἀμέσως εἰδοποιήθηκε ὁ γιατρός ὁ ὁποῖος ἦρθε τήν Πέμπτη. Διαπίστωσε κολικό, ἀρχικά τῆς κοιλῆς καί κατόπιν τῶν νεφρῶν.

Τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, 17 Φεβρουαρίου, ἔπεσε στό κρεβάτι χωρίς πιά νά σηκωθεῖ. Ἐκεῖνο πού ἦταν ἄξιο θαυμασμοῦ καί ζωντανή διδασκαλία ὄχι μόνο σέ ἐμᾶς πού τόν ζούσαμε ὄλο τό 24ωρο ἀλλά καί ὄλων τῶν πνευματικῶν του τέκνων, πού ἀνηφώντας καιρικές συνθήκες καί θαλασσινά ταξίδια στήν καρδιά τοῦ χειμῶνα ἔρχονταν νά τόν δοῦν καί νά πάρουν τήν Ἁγία του εὐχή, ἦταν ἡ ψυχική καρτερία καί τό ἀπεριόριστο μεγαλεῖο τῆς ὑπομονῆς του στή δοκιμασία τῆς ἀσθενείας.

Τά ἅγια κεῖλη του δέν γνώριζαν νά λένε τίποτα ἄλλο ἀπό τό "Δόξα Σοι ὁ Θεός". Ἡ βιβλική μορφή τοῦ πολυάθλου Ἰώβ κατεῖχε τήν πρώτη θέση στή σκέψη του. "Ἐγώ ἔχω ὄλες τίς περιποιήσεις μου. Τό δωμάτιό μου, τόν γιατρό πού μέ επισκέπτεται, τίς ἀδελφές πού μέ περιποιοῦνται. Ἐνῶ ὁ Ἰώβ ἦταν ριγμένος στήν κοπριά. Δέν εἶχε καμμιά ἀνθρώπινη βοήθεια".

"Πονᾶτε Ἁγιο Γέροντα;" "Ὅπως θέλει ὁ Θεός. Πρέπει νά πονᾶμε!". "Ὅμως γιά τόν βιασπὶ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν τόν πόνο γλύκαινε ἡ μελέτη τοῦ Θεοῦ Νόμου. Τήν ἀνάπαυλα τοῦ πόνου γέμιζε ἡ παρουσία τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Καί ἡ προσδοκία τοῦ θανάτου ἔδινε πῆ μεγαλύτερη καρά στήν ψυχή. "Πῶς εἶστε, Ἁγιο Γέροντα;" τόν ρώτησε μία ἀδελφή. "Περιμένω τόν θάνατο μέ χαρά καί ἐλπίδα", ἀπάντησε.

Αὐτό πού ζήσαμε στήν τρίμηνη παραμονή μας κοντά στόν ἀσθενή Ἁγιο Πατέρα μας, ἦταν μία ἰδιαίτερη εὐλογία τῆς Παναγίας γιά ἐμᾶς, παρ' ὅλη τήν ἀναξιοπτιά μας. Μέ κλειστά τά κεῖλη δίδασκε κατὰ πῆ διάρκεια ὄλου τοῦ 24ώρου. Καί μόνη ἡ θεά τῆς γαλήνιας μορφῆς του γέμιζε τίς καρδιές μας μέ κάτι τό οὐράνιο πού δέν ἐκφράζεται εὐκολά στό ἄψυχο χαρτί.

"Σᾶς κούρασα πολύ", ἔλεγε κάθε φορά πού τοῦ προσφέραμε τήν ἀγάπη μας καί πῆ συμμετοχή μας στούς πόνους καί στίς αὐθιγές του. "Ἡ Παναγία νά σᾶς

πληρώσει τόν μισθό γιά ὄσες ὑπηρεσίες προσφέρετε σέ ἐμένα τόν ἁμαρτωλό καί σαπρόγερο. Ἄν ξέρατε ποιός εἶμαι ὀά μέ βγάzaτε ἔξω ἀπό τήν πόρτα μέ τίς κλωτσιές". "Ἁγιο Γέροντα μέ ὄλη μας τήν καρδιά ἐπιθυμοῦμε νά σᾶς βοηθήσουμε ὄσο μπορούμε καί δι' εὐχῶν Σας Ἁγίων νά μᾶς ἐλεήσει ὁ Κύριος". "Χάριτι ἔστε σεσωσμένοι, παιδί μου", ἀπαντοῦσε μέ τό εὐλαλο στόμα του.

Νεράκι τοῦ ἔδινε; "Εὐχαριστῶ πολύ", σοῦ ἔλεγε. Σήκωνες λίγο καί διόρθωνες τά μαξιλάρια γιά νά ἀνακουφισθεῖ λίγο τό πονεμένο σῶμα του; "Εὐχαριστῶ πολύ!", θά σοῦ ἔλεγε. "Ἐχε τήν εὐχή τῆς Παναγίας".

Μά τί ἀσθενής εἶναι ὁ Ἁγιος Γέροντας σκεφτόμασταν πολλές φορές. Δεκόταν τίς περιποιήσεις μας μέ τόση εὐγένεια, μέ τόση καλοσύνη χωρίς νά μπορούμε νά ξεκαθαρίσουμε στίς συνειδήσεις μας ἕαν περιποιούμαστε ἄνθρωπο ἐπίγειο, θνητό ἢ οὐράνιο.

Ἡ ἀκίνησια στό κρεβάτι ἐπέβαλλε τήν τακτοποίηση του ὑψηλότερα ἢ καί γύρισμα δεξιά ἢ ἀριστερά. Ἡ προτίμησή του ἦταν σέ ἕνα Εἰκόνημα τῆς Κυρίας Θεοτόκου πού κρεμόταν σιτό κελλί του. "Ποῦ θέλετε νά σᾶς γυρίσουμε Ἁγιο Γέροντα;" Ἀπάντηση: "Στήν Παναγία".

Ὡ! Αὐτή ἡ ἅγια Εἰκόνα! Πόσα δέν ἄκουσε ἀπό τά ἁγιασμένα κεῖλη του καί τήν καθαρῶτα καρδιά του. Ψιλάφουσε τήν Ἁγία Εἰκόνα μέ τά χέρια του καί ἔλεγε:

"Πάρε με, Παναγία μου! Γιατί μέ ξεκάσες; Πάρε με. Μήν μέ ἀφήσεις Παναγία μου". Καί ἐμεῖς δέν χορταίναμε νά ἐκτελοῦμε κάθε ἐπιθυμία του.

Ὅταν ἔπρεπε νά τόν πιάσουμε γιά νά τόν γυρίσουμε ἢ νά τόν σηκῶσουμε εἶχαμε τήν πεποίθηση ὅτι κρατοῦμε στά ἀνάξια χέρια μας ὄχι ἄνθρωπο ἀλλά Ἁγία Λείψανα Μάρτυρος.

Ὁ Ἁγιος Γέροντας ἔλεγε νά διαβάζουν οἱ ἀδελφές καθαρά καί δυνατά. Συμμετεῖχε αὐτὴν ἀνάγνωση τόσο ἔντονα ὄστε τήν διέκοπταν οἱ λυγμοί ἢ τά ἐπιφωνήματά του: Κύριε ἐλέησον! Δόξα Σοι ὁ Θεός! Ἐάν στό κελλί του τελείωνε τό Μέγα Ἀπόδειπνο καί οἱ ἀδελφές δέν εἶχαν τελειώσει στήν ἐκκλησία, ἀνυσκοῦσε. "Ποῦ εἶναι οἱ ἀδελφές;" ρωτοῦσε. "Γιατί δέν ἔρχονται;" "Θά ἔρθουν Ἁγιο Γέροντα. Δέν τελείωσαν ἀκόμη". "Ἄ, καλά", ἔλεγε. Καί σέ λίγο πάλι: "Γιατί δέν ἔρχονται; οἱ ἀδελφές; Ποῦ εἶναι;" "Θέλετε νά τίς φωνάζουμε, Ἁγιο Γέροντα;" "Νά τίς φωνάζετε νά ἔρθουν οἱ ἀδελφές", ἔλεγε, "τίς θέλω".

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΤΟΥ ΖΕΡΒΑΚΟΥ

συχ. Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης, Πάρου

“Ἦθελε ἡ ἁγιασμένη ψυχὴ του ἀπὸ τὸ πνευματικὸ συμπόσιο πού μᾶς παρέθετε κάθε βράδυ νά μὴ λείπει οὔτε μία ἀδελφή. Ὅλος στοργὴ ρωτοῦσε πρὶν ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση: “ἦρθαν ὅλες οἱ ἀδελφές; Ἀρχίστε”. Καὶ σπὴν προσφώνηση τῆς ἀδελφῆς πού διάβασε: “Εὐλόγησον Πάτερ”, ἀπαντοῦσε μὲ ὄλη του τὴ μεγαλοπρέπεια: “Εὐλογητός ὁ Θεός...”.

Μέ πόση κατανύξη παρακολουθοῦσε τοὺς λόγους τῶν Ἁγίων Πατέρων κατὰ τὴ Μεγάλῃ Ἑβδομάδι! “Θέλετε νά διαβάσουμε ἄλλα, Ἁγιε Γέροντα;” “Ἄν δέν ἔχετε κουρασθεῖ”, ἔλεγε, “διαβάστε λίγο ἀκόμη”. Τόσο πολὺ διψοῦσε ἡ ψυχὴ του γιὰ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἄν ἦταν δυνατὸν ὄλη νύκτα νά κάνουμε ἀνάγνωση, δέν θά μᾶς ἔλεγε ὄχι.

Ὅλη ἡ περίοδος τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδας ἦταν τὸ τελευταῖο Πάσχα τῆς ἐπίγειας ζωῆς του. Μέ τὸν Τιμιο Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀναστάσιμη λαμπάδα σπὴν Ἁγία του Δεξιὰ ὑψώνοντάς τιν ὅσο μπορούσε ἀπὸ τὴν ἀσθένεια φώναζε ὅλος ζωὴ: Χριστός Ἀνέστη, Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Αὐτοῦ Ἀναστάσει. Μία ἡμέρα ἀπὸ τὴ Διακαινήσιμο Ἑβδομάδα στίς 12.00 μ.μ. λέει στίς ἀδελφές: “Νά φάλλετε τὸ Χριστός Ἀνέστη”. “Νά εἶναι εὐλογημένο, Ἁγιε Γέροντα”. Τὸ ἔφαλλαν οἱ ἀδελφές. Καὶ πάλι τὸ ἐπανάλαβαν. “Πόσες φορές θέλετε Ἁγιε Γέροντα νά τὸ ποῦμε;” ρώτησαν. “Ὅσες μπορεῖτε”.

Ὅταν ἐπρόκειτο νά κοινωνήσει, σπὴν ἐμφάνιση τοῦ ἱερέα, σήκωνε τὰ ἀδύναμα χέρια του καὶ φώναζε μὲ ὄλη του τὴν ψυχὴ: “Καλῶς ἦρθες Θεέ μου! Καλῶς ἦρθες!”. Μόνος του ἐπαίρνε τὸ Ἅγιο Ποτήριό μὲ τόσο πόθο καὶ μεταλάμβανε σάν νά ἦταν ἡ πρώτη Κοινωνία τῆς ζωῆς του. Μετὰ τὴ Θεία Μετάληψη ἐπισφράγιζε τὴν εὐχαριστία του μὲ τίς λέξεις: “Σ’ εὐχαριστῶ Θεέ μου! Σ’ εὐχαριστῶ!”. Ὁ πόθος καὶ ἡ ζέση τῆς καρδιάς του ἦταν ὁ ἴδιος ὅλες τίς φορές. Ἀλλοιωνόταν κυριολεκτικὰ ὅσες φορές μεταλάμβανε.

Ὅμως δύο φορές ἡ ἀλλοίωση τοῦ προσώπου του ἦταν τέτοια πού δέν τολμοῦσε κανεὶς νά τὸν ἀτενίσει. Ἦταν ὅλος φῶς Οὐράνιο. Ὁ ἀμόλυτος Θεός πού ἔβρισκε πεντακάθαρη τὴν καρδιά του πάντοτε, γιὰ τὴ δική μας ἀσθένεια, ἐπέτρεψε νά δοῦμε μόνο δύο φορές τὴ χάρι Του στὸν ἀξίως μεταλαμβάνοντα δοῦλο Του, Φιλόθεο Ἱερομόναχο.

Μετὰ τὴ Θεία Κοινωνία ἔλεγε μὲ ὑψωμένα τὰ χέρια: “Πάρε με, Θεέ μου, πάρε με!”. Ὅταν τὸν ρωτοῦσαμε ἂν θέλει νά πάρει κάτι ἀπαντοῦσε. “Ὁχι, τώρα κοινωνήσα, πῆρα Χριστό”.

Κοίταζε μὲ ἓνα βλέμμα ἐρευνητικὸ ἀλλὰ γεμάτο γαλήνη πότε, πότε τὴν ὄροφί τοῦ κελλιοῦ του. “Τί βλέπετε Ἁγιε Γέροντα;”, τὸν ρωτοῦσαν. “Τὸν οὐρανό, τὸν Θεό, βλέπω”. Πόσο εἰλικρινὰ ἀγαποῦσε τὸν Θεό! Πόσο τέλεια! Ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, ἐξ ὅλης τῆς καρδιάς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας!

Ἡ ἀνάγνωση στὸ κελλί του συνεχιζόταν ἀνελλιπῶς

ὅλες τίς ἡμέρες. Τὴν 7η Μαΐου, παραμονὴ τῆς Κοιμήσεώς του, βρισκόταν κοντὰ τοῦ πνευματικὰ του παιδία ἀπὸ τὴ Μακεδονία. Τίς ὑπόλοιπες ὥρες τῆς νύκτας ἦταν ἀνήσυχος, ὅπως πάντα, καὶ ἄσπνος. Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου χωρὶς ἀγρυπνία καὶ μάλιστα στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου. Αὐτὸ ἦταν γιὰ τὴν Ἁγία ψυχὴ του μεγάλος πόνος, διότι πάντοτε γιόρταζε μεγαλόπρεπα τὸν Ἅγιο Ἐνδοξο, Ἀπόστολο, Εὐαγγελιστή, Ἐπιστήθιο, Ἠγαπημένο, Παρθένο, Φίλο καὶ Μαθητὴ τοῦ Κυρίου, Ἰωάννη τὸν Θεολόγο. Ὅμως, ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν.

Στίς 2.00 π.μ. οἱ ἀδελφές πῆγαν στὸ κελλί του γιὰ τὴν ἀνάγνωση τῆς ἀκολουθίας. Ἐβαλε εὐλογητὸ ὅπως πάντα καὶ ἔκανε τίς κανονισμένες αἰτήσεις. Ἡ ἀδελφὴ πού ἔκανε τὴν ἀνάγνωση τῆς ἀκολουθίας καθυστέρησε νά πεῖ τὸ: “Καὶ νῦν” στὰ καθίσματα, διότι ἔπρεπε νά ἀνοίξει τὸ Πεντηκοστάριο. Ὁ ἅγιος γέροντας πού δέν παρακολουθοῦσε τίς κινήσεις τῶν ἀδελφῶν ἀλλὰ μόνο ἄκουγε, τῆς λέει: “Καὶ νῦν, θά πεῖτε τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς”. Τόση διαύγεια νοός καὶ ἐτοιμότητα εἶχε.

Στίς 4.00 π.μ. τελείωσαν τὴν ἀνάγνωση στὸν Γέροντα οἱ ἀδελφές. Ἐμείναν κοντὰ του δύο ὅπως πάντα. “Ἐγὼ σήμερα” λέει στίς ἀδελφές “θά φύγω”. Πού τὸ ξέρετε, Ἁγιε Γέροντα; τὸν ρωτᾷ ἡ ἀδελφὴ. “Τὸ ξέρω, τὸ καταλαβαίνω. Σήμερα θά φύγω”. Ἡ ὥρα ἦταν 5.00 π.μ. Οἱ ἀδελφές σήμαναν τὸ καμπανάκι τοῦ κελλιοῦ του.

Ὅλες βρέθηκαν στὸ κελλί του. Ὁ Ἅγιος Πατὴρ μὲ τρεῖς ἀναπνοές ἄφησε τὴν Ἁγία ψυχὴ του νά πετάξει στὰ οὐράνια σκηνώματα τὰ τόσο ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα καὶ συναριθμήθηκε στὸν χορὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων, τοὺς ὁποίους μὲ ὅλες του τίς πνευματικὲς καὶ σωματικὲς δυνάμεις τίμησε μὲ ὀλονύκτιες ἀγρυπνίες, μελέτη τῶν θείων ἔργων τους καὶ μίμηση τῆς ἀγωνιστικῆς ζωῆς τους. Προστέθηκε σπὴν κορεία τῶν Ἁγίων ἓνα ἀκόμα μυρίπνοο ἄνθος τοῦ Παραδείσου πού ἡ ὀδαμάντινη θέλησή του κατόρθωσε νά τὸ διατηρήσει ἀνέπεφο καὶ ἀκηλίδωτο ἀπὸ τὴν ἁμαρτία τοῦ ταλαίωρου αἰῶνα μας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΟΣΙΟΥ ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΤΟΥ ΖΕΡΒΑΚΟΥ

Όταν αποφάσισε ο ὄσιος Γέροντας νά ἀκολουθήσει τόν μοναχικό βίο, τότε ὁ ἐχθρός τοῦ ἀνθρώπου ὁ διάβολος, προσπάθησε νά τόν τρομοκρατήσει καί νά τόν ἀποτρέψει ἀπό τήν ἀπόφασή του αὐτή. Κάποια νύκτα τοῦ παρουσιάζεται ὁ πειρασμός ὀφθαλμοφανῶς καί τοῦ λέει: “Αὐτό πού ἐβαλες στό νοῦ σου γρήγορα νά τό βγάλεις”.

Ἐντρομος καί ἔμφοβος ἄρχισε νά ἐπικαλεῖται τή βοήθεια τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί ἰδοῦ βλέπει νά κατέρχεται ἀπό τοὺς οὐρανοὺς ἡ εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Μαρίας, τήν ὁποία ἀμέσως προσκύνησε, καί, ἀφοῦ τήν ἔλαβε στά χέρια του, τήν καταφιλοῦσε καί παρακαλοῦσε θερμά, λέγοντας: “Παναγία μου, μή μέ ἐγκαταλίπης”. Μόλις ὁμως φάνηκε ἡ εἰκόνα ὁ γέροντας πῆρε θάρρος καί ἐδραιώθηκε ἡ ἀπόφασή του αὐτή. Ἐκτοτε ἡ Κυρία Θεοτόκος παρέμεινε κοντά του βοηθός καί συμπαραστάτης ὡς ὀλόκληρη τή ζωή του.

Κάποια ἄλλη φορά, μετά τό τέλος τοῦ μαθήματος στό σχολεῖο ὅπου δίδασκε, ἔνοιωσε νά τόν παραλαμβάνουν δύο εὐπρεπεῖς νέοι καί νά τοῦ δείχνουν ἕνα ψηλό βουνό παροτρύνοντάς τον νά ἀνέβει. “Ἄφοῦ ἄρχισα νά ἀνεβαίνω, δέν ἄντεκα πλέον νά ἀνέλθω περισσότερο, ἀναφέρει ὁ ἴδιος, καί ἐκεῖνοι μοῦ εἶπαν ὅτι ὅσοι θέλουν νά κληρονομήσουν τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν πρέπει νά ἀνεβοῦν αὐτό τό βουνό. Ἐάν δέν ἀνεβῆς δέν θά ἰδῆς τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Βάδιζε μέ θάρρος, μή δειλιάς μέχρι νά φθάσεις στήν κορυφή”. Προχωρώντας καί πλησιάζοντας τήν κορυφή, ἄρχισε κάπως νά αισθάνεται κάποια ἐλαφρότητα καί ἐλπίδα καί χαρά καί ἔτρεχε μέ προθυμία γιά νά φθάσῃ ἐκεῖ καί ἀτενίσῃ τήν Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μόλις ἔφθασε ἐπάνω στό ὕψος τῆς κορυφῆς, μέ χαρά καί ἀγαλλίαση, σήκωσε τοὺς ὀφθαλμούς του γιά νά δῆ τή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, τόν Παράδεισον, ἐξύπνησε καί ἔχαιρε, διότι σάν νά αισθανόταν, ὅτι μετά ἀπό τόσο κόπο καί τόση ταλαιπωρία ἔφθασε στήν ἀνάπαυση.

Τό γεγονός αὐτό ὑποδήλωνε τή μετέπειτα πνευματική προκοπή καί τήν αἰώνια δικαίωσή του.

Όταν ἦταν ὑποψήφιος γιά νά χειροτονηθεῖ διάκονος, συναισθανόμενος τήν ἁμαρτωλότητα καί ἀναξιοτήτά του, δέν τολμοῦσε νά χειροτονηθεῖ. Ὅμως κάποια νύκτα εἶδε ἀπέξω ἀπό τό Μοναστήρι ἀρκετοῦς νέους, οἱ ὁποῖοι κάθονταν σέ

ἕνα πάγκο, ἦταν δέ ὅλοι ὑποψήφιοι γιά νά χειροτονηθοῦν. Μεταξύ αὐτῶν ἦταν καί ὁ μοναχός Φιλόθεος, ὁ ὁποῖος ἦταν τελευταῖος στό ἄκρο τῶν ἄλλων ὄχι καθήμενος, ἀλλά ὄρθιος, κρατοῦσε δέ καρτίσιό ὁποῖο εἶχε γράψει τὰ ἁμαρτήματά του καί ἔλεγε στόν ἑαυτό του: “Δέν πρέπει νά χειροτονηθῶ, διότι οἱ ἁμαρτίες μου μέ ἐμποδίζουν”. Ἐνῶ ὁμως σκεπτόταν αὐτά, φάνηκε κάποιος σεβάσμιος Γέροντας μέ λευκά μαλλιά, ἰλαρός στήν ὄψη καί, σάν νά ἦταν ἐντεταλμένος νά ἐκλέξῃ τοὺς ὑποψηφίους, ἀφοῦ παρῆλθε ὅλους ἐπλησίασε τόν μοναχό Φιλόθεο κρατώντας δέ μία ράβδο τόν ἐκτύπησε ἐλαφρά στήν πλάτη καί τοῦ εἶπε: “Ἄφησε αὐτά πού διανοεῖσαι, καί νά κάνης ὑπακοή, νά δεχθῆς τή χειροτονία”.

Όταν ἐξύπνησε ἔμεινε πεπληροφορημένος ὅτι θέλημα Θεοῦ ἦταν νά δεχθῆ τή χειροτονία, καί εἶτοι δέχθηκε νά χειροτονηθῆ διάκονος.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΟΣΙΟΥ ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΖΕΡΒΑΚΟΥ "ΦΙΛΟΘΕΟΣ ΟΔΟΙΠΟΡΙΑ"

Με την ευκαιρία των 25 ετών από την κοίμηση του όσιου πατρός και μακαριστού γέροντος Φιλοθέου του Ζερβάκου, το Ίερό Γυναικείο Ήσυχαστήριο Παναγία ή Μυρτιδιώτισσα έχει κυκλοφορήσει σε καλαίσθητη έκδοση το νέο πνευματικό βιβλίο "Φιλόθεος Όδοιπορία". Το βιβλίο αυτό είναι μία νέα επιμελημένη επανέκδοση του συγγράματος του γέροντος Φιλοθέου "Όδοιπορία" στη δημοτική γλώσσα. Η Φιλόθεος Όδοιπορία είναι ουσιαστικά ο βίος του γέροντος Φιλοθέου όπως τον συνέγραψε ο ίδιος όταν ήταν εν ζωή χρησιμοποιώντας τρίτο πρόσωπο στις διηγήσεις του ώστε να "κρύψει" τον εαυτό του από τους αναγνώστες του. Το βιβλίο το προλογίζει ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αλεξανδρείας κ.κ. Θεόδωρος, όπου στο πρόσωπο του μακαριστού όσιου γέροντος αποδίδει τους εξής χαρακτηρισμούς "Άγιος Ιεραπόστολος, Ιεροκήρυξ, ήγούμενος, εξομολόγος με θαυμαστή βιοτή και θείκες έμπειρίες... Τόν ευλογημένο βίο του έτελεύτησε ως πνευματικός και ιδρυτής του Ίερού Γυναικείου Ήσυχαστηρίου Θαψανών Πάρου "Παναγία ή Μυρτιδιώτισσα", όπου έκοιμήθη και έτάφη και θαυματουργεί εις πολλούς".

Οι αδελφές του ήσυχαστηρίου στα προλεγόμενα αναφέρουν στον λόγο της έκδόσεως ως εξής: "Επανεκδίδουμε το βιβλίο σε γλώσσα άπλουστευμένη και πιο προσπλή, προς ωφέλεια ψυχών, δοξάζοντας το υπερόμνητο Όνομα του έν Τριάδι προσκυνούμενου Θεού πού, παραβλέποντας την ανθρώπινη ατέλεια, μς επιτρέπει την έν Χριστώ καύχηση με την έκδοτική προβολή των πνευματικών ποιημάτων του Μακαρίου Γέροντος Φιλοθέου. Στις σελίδες του Όδοιπόρου κρύβεται επιμελώς και σκιαγραφείται ως "έν έσώτηρ" ή έν Χριστώ ζωή και κατά Χριστόν πολιτεία του Όσιού Πατρός μας. Προβάλλουν ενώπιόν μας σαν φωτεινοί οδοδείκτες ή ευσεβής και συνάμα επίσημη οδοιπορία καθώς και οι ένθεες αναβάσεις του, διά της νοτιής κλίμακας των άρετων του πνεύματος. Το πολύτιμο αυτό πνευματικό έγχειρίδιο παραδίδεται στους φιλόθεους αναγνώστες με τη μορφή δώδεκα κεφαλαίων - όπως ακριβώς και στις παλαιότερες εκδόσεις -, και ύπαριθμων ψυχοφελών διδαγμάτων, άπάνθισμα και άπαύγασμα της άγιοπνευματικής διδαχής του πνευματοφόρου Όσιου Φιλοθέου, τά όποια και όνομάσαμε Βαθμίδες της Φιλοθέου Όδοιπορίας, διότι πραγματικά μς οδηγούν ως άλλη νοτιή κλίμακα προς τον δρόμο της πνευματικής μεθελικιώσεως και στο τέλος στην άνωτατη βαθμίδα της τελειώσεως και της ένώσεως μς με τον Θεό."

Ό ίδιος ο γέροντας Φιλόθεος όταν έγραφε τό βιβλίο αυτό, έν Άγιώ Πνεύματι κινούμενος γράφει μεταξύ άλλων: "Φίλοι αναγνώστες και συνοδοιπόροι. Σας όνομάζω οδοιπόρους, επειδή όλοι όσοι γεννήθηκαν και όσοι πρόκειται να γεννηθούν σ' αυτόν την πρόσκαιρη ζωή, όλοι είμαστε οδοιπόροι. Από τί στιγμή πού βγαίνουμε από την κοιλιά της μητέρας μας αρχίζουμε την οδοιπορία. Όλοι βαδίζουμε για την κοιλιά της γης δηλαδή για

τόν τάφο, σύμφωνα με την άπόφαση του Κυρίου. Το βιβλίο αυτό όνομάστηκε "Όδοιπόρος" και περιέχει την οδοιπορία ενός χριστιανού νέου, ό οποίος αναχώρησε από την πρόσκαιρη και γήινη πατρίδα και μετέβη στην ούράνια πατρίδα, την Άνω Ίερουσαλήμ. Όσα αναφέρει τό βιβλίο αυτό για αυτόν τον οδοιπόρο δέν είναι ούτε μύθος, ούτε αλληγορική διήγηση, αλλά είναι πραγματικά και άληθινά. Έπειδή τον οδοιπόρο αυτόν τον γνώρισα και τον συναναστράφηκα από την παιδική μέχρι τη γεροντική του ηλικία και όλα όσα μου διηγήθηκε και όσα του συνέβησαν σε όλη την οδοιπορία του στη γη μέχρι τί στιγμή κατά την όποια του ήρθε ή είδηση ότι πλησιάζει να τελειώσει την οδοιπορία του και να φθάσει στο τέρας του δρόμου, του έγινε ή πρόσκληση από τους κατοίκους της Άνω Ίερουσαλήμ τά έγγραφα ειλικρινά και περιληπτικά για να μην κουράσω τους αναγνώστες μου.

Τέλος θεωρούμε ότι τά λόγια του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Παροναξίας, πνευματικού τέκνου του γέροντος Φιλοθέου, κ.κ. Άμβροσίου, εκφράζουν την καλύτερη διαπίστωση για τό πρόσωπο του γέροντος Φιλοθέου. "Έζησε και ζεί μέσα στις καρδιές όλων έμς πού τον γνώρισαμε, αλλά και μέσα στις ψυχές των έρχομένων γενεών. Ό λαός ανακηρύσσει και ή Έκκλησία αναγνωρίζει. Τώρα ό λαός έχει αναγνωρίσει. Περιμένουμε την επίσημη ανακήρυξη. Προσευχηθείτε όταν έλθει τό πλήρωμα του χρόνου να γίνει και αυτό. Τά πολλά θεοσημεία του Γέροντος... είναι μία έλπίδα..."

Άρχιμ. Τύχων Άνδρέου

ΟΣΙΟΥ ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΖΕΡΒΑΚΟΥ ΦΙΛΟΘΕΟΣ ΟΔΟΙΠΟΡΙΑ

ΙΕΡΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ
ΠΑΡΟΣ 2005

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΝΟΥΘΗΣΙΕΣ ΟΣΙΟΥ ΦΙΛΟΘΕΟΥ

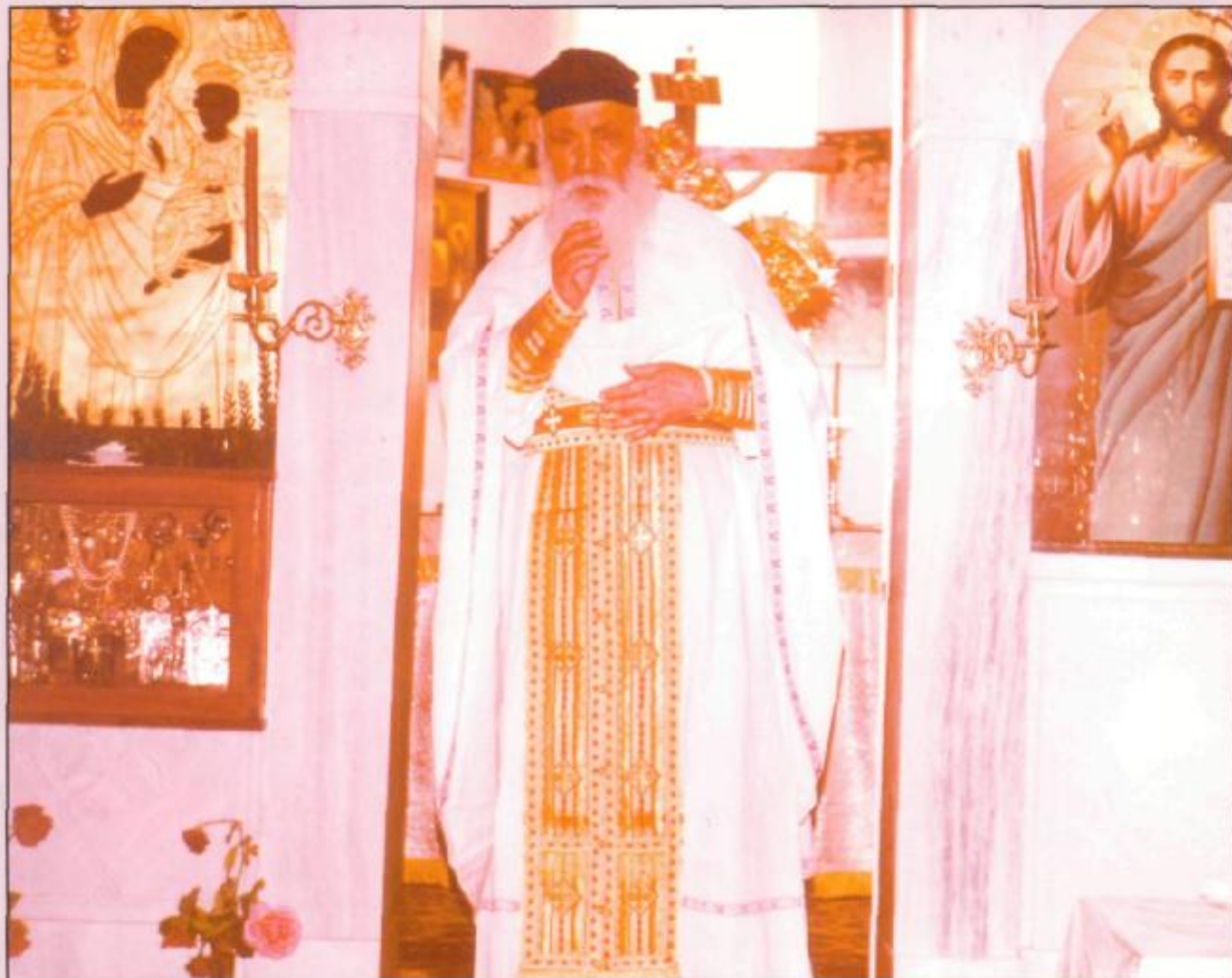
Νά προσεύχεσαι αδιαλείπτως νοερῶς, μετά προσοχῆς, ἐπιμελείας καί συναισθήσεως νά λέγῃς διαφόρους προσευκάς, ὅσας γνωρίζεις καί ἰδίως τὴν σύντομον προσευκὴν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με, καί τό Δόξα σοι ὁ Θεός, Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς, κλπ. Νά προσεύχεσαι καί ὅταν ἐργάζεσαι, καί ὅταν πίπῃς εἰς τὴν κλίνην νά ἀναπαυθῆς, καί ὅταν ἐγειρέσαι καί ἐν παντί καιρῷ καί πάσῃ ὥρᾳ. Ὅταν λοιπόν, προσεύχεσαι μετ' εὐλαβείας, ἐπιμελείας, προσοχῆς καί κατανύξεως ὁ ἐχθρὸς δέν πλησιάζει, ἀλλὰ καί ἐάν πλησιάσῃ καί ὅσας φορές πλησιάσῃ φεύγει, ἀναχωρεῖ ἄπρακτος.

Νά ἐνθυμῆσθε πάντοτε τὸν Θεόν. Ἐπειδὴ τὸ ἁμαρτάνειν γίνεται, λέγει ὁ Μ. Βασίλειος, καί ἄπουσίαν Θεοῦ. Ὅταν ἐνθυμούμαστε πάντοτε τὸν Θεόν καί ὅτι εἶναι πανταχοῦ παρών, καί μᾶς βλέπει καί τίποτε δέν τὸν λανθάνει ἢ καλόν ἢ κακόν, τότε δέν θά ἁμαρτάνωμεν. Πῶς ποιήσω τό πονηρόν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μου καί ἁμαρτήσομαι, εἶπεν ὁ πάγκαλος Ἰωσήφ, ὁ σάφρων καί ἀνδρεῖος κατὰ τὴν ψυχὴν εἰς τὴν ἀσελγεστάτην

κυρίαν του, ἡ ὁποία τὸν παρεκίνει πρὸς ἁμαρτίαν καί οὕτω ἔφυγε τὴν ἁμαρτίαν, ὁ δὲ προφητᾶνας Δαβίδ, ἠλικιωμένος, ὑπανδρευμένος, μετὰ παιδιὰ, ἐλθσμόνησε τὸν Θεόν, ἁμάρτησε, καί ἀφοῦ μετενόησε πικρά, ἐπενθούσε, ἐνήστευε, ἠγρύπνει καί ἐστένεζε διὰ τὴν ἁμαρτίαν. Διὰ νά μὴν ἁμαρτήσῃ εἰς τό ἐξῆς ἐσκέπτετο πάντοτε ὅτι ὁ Θεός ἦτο ἔμπροσθέν του· "προωρόμην τὸν Κύριόν μου, ὅτι διὰ παντός ἐνώπιόν μου ἐστι, ἵνα μὴ σαλευθῶ", ἔλεγε.

Νά ἐνθυμῆσαι τὸν θάνατον. Μνήσθητι, τέκνον μου, τῶν ἐσχάτων σου καί οὐχ ἁμαρτίσεις, μᾶς συμβουλεύει ὁ σοφὸς Σειράχ. Ἐκεῖνος ποῦ ἐνθυμεῖται διαρκῶς τὸν θάνατον, λέγει ὁ Μ. Βασίλειος, ἢ ὀλίγον ἢ καθόλου θέλει ἁμαρτήσῃ.

Νά ἀγαπήσεις τὸν Θεόν μετ' ὅλην σου τὴν ψυχὴν, τὴν καρδίαν, τὴν δύναμιν καί τὴν διάνοιαν, καί τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Ἀγάπην ὅμως ὄχι ψευδῆ, μετ' λόγια, ἀλλὰ πραγματικὴν, καί ὅταν ἀγαπᾷ τις τὸν Θεόν ὀλοψύχως μένει μαζί μετ' τὸν Θεόν καί ὁ Θεὸς μένει μαζί μετ' αὐτόν· ποῦ πλέον νά πλησιάσῃ ὁ πονηρὸς, ἢ ἁμαρτία;

ΟΣΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΗΣ Ο ΜΥΡΟΒΛΥΤΗΣ

Ἄρχμ. Νικολάου, Ἡγουμένου Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ

Ἐνας ἀπό τούς μεγάλους, ἀλλά συνάμα καί λιγότερο γνωστούς ἀγίους πού ἔζησαν καί ἀγίασαν στήν Ἁγιοτόκον νῆσον μας καί πού ἴσως μόνος φέρει τήν προσωνομία τοῦ Μυροβλύτου, εἶναι ὁ ὉσIOS Θεοφάνης Ἐπίσκοπος Σολέας.

Ὁ ὉσIOS Θεοφάνης ἔζησε στά δύσκολα χρόνια τῆς Ἐνετοκρατίας καί τίς λίγες πληροφορίες γιά τή ζωή του μᾶς τίς διασώζει ὁ Κύπριος χρονογράφος Στέφανος Λουζιανός καί ὁ Ἄρχμ. Κυπριανός.

Στούς δύσκολους αὐτούς χρόνους τῆς Ἐνετοκρατίας, μέ πολλές πιέσεις καί δυσκολίες, δέχθηκε νά γίνει Ἐπίσκοπος Σολέας (ἢ Σολιάς). Κάποιο ἐπεισόδιο ὅμως ἀπέτελεσε τήν ἀφορμή ὥστε νά ἐγκαταλείψει τήν Ἐπισκοπή του καί νά ἀναχωρήσει γιά τή Μονή μας, δηλαδή τοῦ Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ. Τό ἐπεισόδιο εἶναι τό ἀκόλουθο: Κάποια φορά ἔλεγξε τόν Οἰκονόμο του γιά κάποιο σφάλμα του. Ὁ Οἰκονόμος, ὑπερήφανος καί αὐθάδης καθὼς ἦταν, ὄχι μόνο δέ δέχθηκε τήν παρατήρηση, ἀλλά καί ἔδωσε ἕνα χαστούκι στό πρόσωπο τοῦ Ἐπισκόπου του. Ὁ Ἅγιός μας, ταπεινός καθὼς ἦταν, ἔκρινε πὼς δέν ἦταν ἄξιος πλέον γιά τό ἀξίωμα τῆς Ἀρχιερωσύνης καί τή διαποίμανση ψυχῶν. Ἔτσι ζήτησε ἀπό τήν Ἐνετική ἀρχή νά τοῦ ἐπιτρέψουν νά ἐγκαταλείψει τήν Ἐπισκοπή του. Ἀφοῦ τά κατάφερε –μετά ἀπό πολλές δυσκολίες– καταφεύγει

στυ Μονή μας, ὅπου ἔζησε ἡσυχαστική καί ἀσκητική ζωή, ἀρχικά ἐντός τῆς Μονῆς καί ἀκολουθῶς σέ κάθισμα–κελλί κοντά στή Μονή.

Ὁ χρονογράφος Στέφανος Λουζιανός ἀναφέρει καί τό ἀκόλουθο περιστατικό κατὰ τούς χρόνους τῆς ἀσκητικῆς του ζωῆς, μέσα ἀπό τό ὅποιο φαίνεται ἡ διάκριση καί ἡ ἀρεπή του. Κάποια νύχτα, ἀναφέρει, εἶχε δεῖ στόν ὕπνο του ὅτι ἕνας φίλος του τοῦ ἔφερε μίαν ξέσταν (πῆλινο δοκεῖο) μέ μέλι. Ὅταν ξύπνησε ἦλθε πραγματικά καί ὁ φίλος του, ὁ ὅποιος τοῦ ἔφερε τήν ξέσταν μέ τό μέλι. Ἀφοῦ τήν πῆρε καί εὐχαρίστησε τόν φίλο του, τήν χτύπησε στόν τοῖχο! Ἐξήγησε στόν φίλο του ὅτι ἔκανε αὐτή τήν πράξη, γιά νά μὴν καυχηθεῖ ὁ διάβολος ὅτι τά κατάφερε νά τόν πείσει νά πιστεύει στά ὄνειρα.

Ὁ ὉσIOS Θεοφάνης ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τό 1550. Ἐξί χρόνια μετά, ἀφοῦ ἄνοιξαν τόν τάφο του κατὰ τή μοναστηριακή συνήθεια, βρῆκαν τό λείψανό του ἀκέραιο νά ἀναβλύζει μῦρο. Γιά πολλά χρόνια τό ἅγιο λείψανο ἦταν τοποθετημένο στόν νάρθηκα τοῦ ναοῦ καί ἔκανε πάρα πολλά θαύματα. Ἡ μνήμη του τιμᾶται στίς 17 Μαΐου.

Μέ τήν ἀνακαίνιση καί ἐπανάδρωση τῆς Μονῆς, ἀλλά καί ἔνεκεν τῆς πολλῆς ἀγάπης τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας κ.κ. Ἀθανασίου πρὸς τούς Ἁγίους τοῦ τόπου μας καί τῆς μέριμνάς του γιά τήν προβολή τους πρὸς τούς πιστούς, ἀναβίωσε καί πάλι ἡ τιμή πρὸς τόν μεγάλο αὐτόν Ἅγιον, τοῦ ὁποίου ἡ μνήμη τιμᾶται ἰδιαίτερος εἰς τή Μονή μας μέ Πανηγυρική Ἀγρυπνία. Ἦδη κάποιος μοναχός–ἀδελφός τῆς Μονῆς μας– ἔχει συντάξει πλήρη ἀσματική ἀκολουθία πρὸς τιμὴ τοῦ Ἁγίου. Στήν πύλη τῆς Μονῆς ἔχει ἱστορηθεῖ ἡ Ἁγία του μορφή, ὡς ἐπίσης καί σύγχρονες φορητές εἰκόνες μαρτυροῦν τήν παρουσία του καί κοσμοῦν τόν καταυκτικό μας ναό.

Εὐχόμεστε πολύ σύντομα νά γίνει γνωστός ὁ Ἅγιος σ' ὅλοκληρο τό νησί μας καί νά τυγχάνει καθολικῆς τιμῆς καί προσκυνήσεως, ἡ δέ ἁγία του βιοσιπὴ νά γίνει φωτεινὸ παράδειγμα σέ ὅλους μας στόν κατά Θεόν πνευματικό μας ἀγώνα.

**Ἀπολυτίκιον Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Μυροβλύτου.
Ἦχος πλ. α΄. “Τόν συνάναρχον λόγον”.**

Ραπισμόν ὑπ' αὐθάδους Πάτερ δεξάμενος, ἐν ταπεινώσει τόν κόσμον εὐθύς κατέλιπες, καί ἐν τῇ Μέσα Ποταμοῦ Μονῇ προσέδραμες, ἐνθα ἐν πόνοις καρτερῶν, εὖρες πηγὴν ἀγιασμοῦ· διὸ Θεόφανες Πάτερ, ἡμᾶς τούς δούλους σου σκέπε, καί θείοις μύροις καταμύρυσσον.

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005

‘Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κ. ‘Αθανάσιος:

“Όπου ἄν φανῆ ὁ ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τό πλῆθος ἔστω”

ὥσπερ ὅπου ἄν ᾗ Χριστός ‘Ιησοῦς, ἐκεῖ ἡ Καθολική ‘Εκκλησία”

✚ **Τρίτη 1/3:** ‘Ο Πανιερώτατος επισκέφθηκε τό Τσίρειο Γυμνάσιο καί τά Δημοτικά ΙΑ’ καί Κ’. Τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας παραβρέθηκε καί μίλησε στή συνεστίαση τῆς ἐνορίας ‘Αγίου Σπυρίδωνος.

✚ **Τετάρτη 2/3:** ‘Ο Πανιερώτατος ἐπισκέφθηκε τά Γ’, Η’ καί ΙΣΤ’ Δημοτικά σχολεῖα. Στή συνέχεια ἐπισκέφθηκε τό Γηροκομεῖο καί Φυσιοθεραπευτήριο τῶν ἀδελφῶν Δρουσιώτη στή Μέσα Γειτονιά. Τό ἀπόγευμα μίλησε στό φιλανθρωπικό τσάι πού ὀργάνωσε ἡ ἐνορία ‘Αγίου ‘Ελευθερίου καί τό βράδυ μίλησε στή Σχολή Γονέων τῆς ἐνορίας ‘Αγίου ‘Αρσενίου.

✚ **Πέμπτη 3/3:** Τό πρωῖ δέχθηκε στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως ἀρκετούς πιστούς. ‘Αργότερα στά γραφεῖα τῆς ‘Ιερᾶς Μητροπόλεως δέχθηκε διάφορες ἐπιτροπές καί εἶχε συνάντηση μέ ἐκπροσώπους τοῦ Γραφείου Εὐημερίας Λεμεσοῦ γιά θέματα πού ἀφοροῦν τό ‘Ιδρυμα Σολομῶντος Παναγίδη.

✚ **Παρασκευή 4/3:** Τό πρωῖ εἶχε συνάντηση μέ τόν Διοικητή τῶν ‘Αγγλικῶν Βάσεων γιά θέματα πού ἔχουν σχέση μέ τήν ‘Ιερά Μονή Συμβούλου Χριστοῦ. Στή συνέχεια καθ’ ὄλην τή διάρκεια τῆς ἡμέρας δέχθηκε ἀρκετούς πιστούς στό

μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

✚ **Σάββατο 5/3:** Τέλεσε τή Θεῖα Λειτουργία στήν ‘Ιερά Μονή Μαχαιρᾶ καί χειροτόνησε σέ Διάκονο τόν θεολόγο ‘Ιωσήφ ἀπό τήν ‘Αμερική. Πρόεστη ἐπίσης τοῦ ἐξάμηνου μνημοσύνου τοῦ ἀειμνήστου ἡγουμένου τῆς μονῆς πατρός ‘Αρσενίου. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

✚ **Κυριακή 6/3:** Τέλεσε τή Θεῖα Λειτουργία στόν ἱ.ν. ‘Αγ. Μαρίνας, κοινότητας ‘Επταγῶνιαις. Στή συνέχεια παρέστη σέ ἡμερίδα τῶν Λαϊκῶν Θεολόγων τῆς μητροπολιτικῆς μας περιφέρειας στήν κατασκίνωση στό Σαῖττά καί μίλησε γιά τό ἔργο τοῦ θεολόγου τόσο στήν ‘Εκκλησία ὅσο καί στήν ‘Εκπαίδευση. ‘Ακολουθῶς παρέθεσε σ’ αὐτούς γεῦμα καί πρόσφερε ἀναμνηστικό δῶρο.

✚ **Δευτέρα 7/3:** Μετέβη στήν ἱερά μονή ‘Αγίου ‘Ηρακλειδίου καί δέχθηκε τίς μοναχές στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

✚ **Τρίτη 8/3:** Συναντήθηκε μέ τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη ‘Ισπανίας καί τόν ‘Ηγούμενο τῆς ἱερᾶς μονῆς Βατοπαιδίου μέ τούς ὁποίους ἐπισκέφθηκαν διάφορες μονές.

✚ **Τετάρτη 9/3:** Τό ἀπόγευμα μίλησε στήν καθιερωμένη ὁμιλία του.

➤ **Πέμπτη 10/3:** Τό ἀπόγευμα προήδρευσε τῆς Θρονικῆς καί Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς στά γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως μας. Τό βράδυ μίλησε στήν καθιερωμένη ὁμιλία στούς νέους.

➤ **Παρασκευή 11/3:** Ἐπισκέφθηκε τά Δημοτικά σχολεῖα ΙΓ' καί ΚΓ'. Στή συνέχεια εἶχε συνάντηση μέ τούς πνευματικούς οἱ ὁποῖοι δέχονται στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως τούς μαθητές τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαίδευσης. Τό ἀπόγευμα εἶχε συνάντηση μέ διάφορες ἐπιτροπές.

➤ **Σάββατο 12/3:** Τό πρωῖ πρόεστη τοῦ ἐπίσου μνημοσύνου τοῦ πρώην προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Σπύρου Κυπριανοῦ. Στή συνέχεια τέλεσε τόν ἁγιασμό καί μίλησε στήν τελετή κατάθεσης τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, τόν ὁποῖο κατέθεσε ἡ σύζυγος τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Φωτεινή Παπαδοπούλου. Τό μεσημέρι παρέθεσε γεῦμα στίς κυρίες πού ἐθελοντικά βοηθοῦν στήν κουζίνα τῆς κατασκίνωσης τῶν Κατηχητικῶν μας συνάξεων στίς διάφορες περιόδους.

➤ **Κυριακή 13/3:** Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν ἱερό ναό Ἁγίου Ἐπιφανίου στόν Δωρό καί πρόεστη τοῦ μνημοσύνου τοῦ πρώην ἱερέα τῆς κοινότητος πατρός Φίλιππου Καρσερά. Τό ἀπόγευμα πρόεστη στόν ἱερό ναό Παναγίας Παντάσσης Καθολικῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς συγχωρήσεως στόν ὁποῖο συμμετεῖχαν πολλοί κληρικοί ἀπό τή Λεμεσό καί ἄλλες πόλεις καί πλῆθος πιστῶν οἱ ὁποῖοι προσήλθαν γιά νά λάβουν τήν εὐλογία τοῦ Πανιερωτάτου γιά τήν ἔναρξη τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

➤ **Δευτέρα 14/3 - Πέμπτη 17/3:** Κατά τή μοναχική συνήθεια ἀποσύρθηκε κατά τίς πρώτες μέρες τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς στίς ἱερές μονές Μαχαιρᾶ καί Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ. Κατά τήν Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία τῆς Τετάρτης ἔκειρε σέ μοναχό στήν ἱερά μονή Μαχαιρᾶ τόν δόκιμο ἀδελφό Συμεῶν καί μετονόμασε σέ Ἀρσένιο.

➤ **Παρασκευή 18/3:** Τό πρωῖ παρέστη καί μίλησε στό Μαθητικό Συνέδριο τῶν Λυκείων Λεμεσοῦ μέ θέμα: "Ἐκπαίδευση καί Δημοκρατική Πολιότητα σέ μιά ἐνωμένη Εὐρώπη. Τό ἀπόγευμα πρόεστη τῆς ἀκολουθίας καί ἀνέγνωσε τήν Α' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τήν Παναγία στόν ἱερό ναό Ἀρχαγγέλου Μιχαῖλ στό Μονοβόλικο. Στή συνέχεια πρόεστη τῆς ἀκολουθίας τῶν Χαιρετισμῶν γιά τήν Κοινότητα Νέων τῆς Μητροπόλεως μας στό παρεκκλήσιο Ἁγίου Ἐρμογένους στήν Ἐπισκοπή καί ἀκολούθησε ἀγρυπνία.

➤ **Σάββατο 19/3:** Παρέστη καί χαιρέτισε τό Συνέδριο τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου Εὐημερίας Λεμεσοῦ μέ θέμα: "Νειάτα, Ναί στή ζωή".

➤ **Κυριακή 20/3:** Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν ἱερό ναό Παναγίας Χρυσαῖφυλιώτισσας στήν Ἁγία Φύλα. Τό ἀπόγευμα πρόεστη τοῦ Κα-

τανυκτικού Ἑσπερινοῦ στό Μητροπολιτικόν Ναό καί μίλησε γιά τό νόημα τῆς Α΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

⚡ **Δευτέρα 21/3:** Συναντήθηκε μέ τόν Ὑπουργό Γεωργίας κ. Τίμη Εὐθυμίου γιά θέματα πού ἔχουν σχέση μέ τόν ἱερό ναό Παναγίας Γλυκιωτίσσης. Τό βράδυ μίλησε στήν καθιερωμένη ὁμιλία στό Πανεπιστήμιο Κύπρου.

⚡ **Τρίτη 22/3:** Ἐπισκέφθηκε τά Δημοτικά σχολεῖα Δ΄, ΙΕ΄ καί ΙΗ΄ καί Νηπιαγωγεῖα τῆς πόλης μας. Στή συνέχεια δέχθηκε στά γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως διάφορα πρόσωπα καί ἐπιτροπές. Τό ἀπόγευμα στά πλαίσια τῆς ποιμαντικῆς μέριμνᾶς του γιά τίς ἐνορίες μας, ἐπισκέφθηκε τήν Ἁγία Φύλλα, τό Μονοβόλικο καί τό Ζακάκι.

⚡ **Τετάρτη 23/3:** Ἐπισκέφθηκε τά Δημοτικά σχολεῖα Β΄, ΣΤ΄, Θ΄ καί Νηπιαγωγεῖα τῆς πόλης μας. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

⚡ **Πέμπτη 24/3:** Τό πρωῒ δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τό ἀπόγευμα προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Παναγίας Λόφου. Τό βράδυ μίλησε στήν καθιερωμένη ὁμιλία στούς νέους.

⚡ **Παρασκευή 25/3:** Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν ἱερό ναό Ἁγίας Τριάδος καί προέστη τῆς Δοξολογίας γιά τήν Ἐθνική Ἐπέτειο τῆς 25ης Μαρτίου 1821. Στή συνέχεια κατέθεσε στεφάνι στό μνημεῖο Ἡρώων τῆς πόλης καί ἀπό τήν

εἰδική ἐξέδρα δέχθηκε μαζί μέ ἄλλους ἐπιστήμους τόν καιρητισμό τῆς παρελάσεως γιά τήν Ἐπέτειο. Τό μεσημέρι παρέθεσε γεῦμα στούς Δημάρχους καί τά Δημοτικά Συμβούλια Λεμεσοῦ καί πρόσφερε σ' αὐτούς ἀναμνηστικό δῶρο. Τό ἀπόγευμα προέστη τῆς ἀκολουθίας καί ἀνέγνωσε τή Β΄ Στάση τῶν Χαιρετισμῶν στόν ἱερό ναό Ἁγίου Ἀρσενίου.

⚡ **Σάββατο 26/3:** Τό πρωῒ παρέστη καί μίλησε στό Μαθητικό Συνέδριο Γυμνασίων καί Λυκείων

πού ὀργάνωσε ὁ Δήμος Κάτω Πολεμιδιῶν στήν αἴθουσα τοῦ Γυμνασίου Ἁγίου Νεοφύτου. Τό ἀπόγευμα μίλησε στό φιλανθρωπικό τσάι πού ὀργάνωσε ἡ ἐνορία Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου στήν αἴθουσα τοῦ ναοῦ.

⚡ **Κυριακή 27/3:** Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν ἱερό ναό Ἁγίου Γεωργίου στά Χανδριά καί προέστη τοῦ μνημοσύνου τοῦ ἥρωα Στυλιανοῦ Λένα. Τό ἀπόγευμα μίλησε στό φιλανθρωπικό τσάι πού ὀργάνωσε ἡ ἐνορία Ἁγίου Νικολάου Κάτω Πολεμιδιῶν. Τό βράδυ προέστη τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ καί μίλησε στόν Μητροπολιτικό ναό.

⚡ **Δευτέρα 28/3:** Ἐπισκέφθηκε τά Δημοτικά σχολεῖα ΙΒ΄, ΙΘ΄, ΚΑ΄ καί Νηπιαγωγεῖα τῆς πόλης μας. Τό ἀπόγευμα ἐπισκέφθηκε τίς ἐνορίες Ἁγίου Σπυριδωνος καί Ἀποστόλου Ἀνδρέα Χαράκη.

⚡ **Τρίτη 29/3:** Ἐπισκέφθηκε τά Δημοτικά σχολεῖα ΚΕ, "Κρυφό Σχολεῖο" καί Παλώδιας. Ἀργότερα προέστη τῆς κηδεῖας τοῦ ἐπί σειρά ἐτῶν Προέδρου τοῦ Γ.Σ.Ο. Μάριου Τριτοφτίδη. Τό ἀπόγευμα ἐπισκέφθηκε τίς ἐνορίες τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Ἐλεήμονος καί τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου.

⚡ **Τετάρτη 30/3:** Ἐπισκέφθηκε τά Δημοτικά σχολεῖα Α΄ καί Β΄ Ἁγίου Ἀθανασίου, ΚΖ΄ καί Νηπιαγωγεῖα. Τό ἀπόγευμα ἐπισκέφθηκε τίς ἐνορίες Ἁγίου Νικολάου Λεμεσοῦ καί Ἁγίου Γεωργίου Φραγκοῦδη.

⚡ **Πέμπτη 31/3:** Ἐπισκέφθηκε τά Δημοτικά σχολεῖα ΚΒ΄ καί ΚΔ΄ καί Νηπιαγωγεῖα τῆς πόλης μας.

⚡ **Παρασκευή 1/4:** Προέστη τῆς Δοξολογίας στόν ἱερό ναό Ἁγίου Νικολάου Λεμεσοῦ γιά τήν

ἐπέτειο τῆς 1ης Ἀπριλίου 1955. Στή συνέχεια τέ-
λεσε μνημόσυνο καί κατέθεσε στεφάνι στόν τά-
φο τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ο.Κ.Α Γεωργίου Γρίβα
Διγενῆ. Τό ἀπόγευμα προέστη τῆς ἀκολουθίας
καί ἀνέγνωσε τήν Γ' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν
στόν ἱερό ναό Ἁγίας Παρασκευῆς Γερμασόγει-
ας.

⚡ **Σάββατο 2/4:** Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία
στόν ἱερό ναό Ἁγίου Δημητρίου στό Παραλίμνι.

⚡ **Κυριακή 3/4:** Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία
καί κήρυξε στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Τιμίου
Σταυροῦ Πάνω Πολεμιδιῶν. Τό ἀπόγευμα προέ-
στη τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ καί μίλησε
στόν Μητροπολιτικό ναό.

⚡ **Δευτέρα 4/4:** Τό βράδυ μίλησε στήν καθιε-
ρωμένη ὁμιλία του στό Πανεπιστήμιο Κύπρου.

⚡ **Τρίτη 5/4:** Ἐπισκέφθηκε τό Χριστάκειο Δη-
μοτικό στόν Ποταμό Γερμασόγειας. Στή συνέχεια
προήδρευσε τῆς ἱερατικῆς σύναξης τῶν κληρικῶν
τῆς Μητροπόλεώς μας. Τό ἀπόγευμα ἐπισκέφθηκε
τήν ἐνορία Τραχωνίου.

⚡ **Τετάρτη 6/4:** Ἐπισκέφθηκε τά Δημοτικά
σχολεῖα Ε', Ἐπισκοπῆς, Ἐρήμης καί Νηπιαγω-
γεῖα. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε πιστούς στό μυστή-
ριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

⚡ **Πέμπτη 7/4:** Ἐπισκέφθηκε τά Δημοτικά
σχολεῖα τῶν Κοινοτήτων Καντοῦ, Σουνίου καί
Κυβίδων. Τό βράδυ μίλησε στήν καθιερωμένη
ὁμιλία στούς νέους.

⚡ **Παρασκευή 8/4:** Τό πρωί δέχθηκε πιστούς
στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τό ἀπό-
γευμα προέστη στόν ἱερό ναό Ἁγίου Ἀθανασί-
ου ὅπου καί ἀνέγνωσε τή Δ' Στάση τῶν Χαιρετι-
σμῶν.

⚡ **Σάββατο 9/4:** Τό ἀπόγευμα τέλεσε τόν
ἀγιασμό στό πάρκο τῆς Κοινότητος Κορφῆς ὅπου
πραγματοποιήθηκαν καί τά ἐπίσημα ἐγκαίνιά του.

⚡ **Κυριακή 10/4:** Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία
στόν ἱερό ναό Ἀποστόλου Λουκά στό Συνοικί-
σμό Ἁγίου Ἀθανασίου. Στή συνέχεια εὐλόγησε
τήν πορεία Ἀγάπης τοῦ Λυκείου Πολεμιδιῶν. Τό
ἀπόγευμα παρέστη σέ ξενοδοχεῖο τῆς πόλης μας
σέ Φιλανθρωπικό τσαί πού διοργανώθηκε ἀπό
τόν Σύνδεσμο Κωφῶν. Ἀκολούθως προέστη καί
μίλησε στόν Κατανυκτικό Ἑσπερινό, στόν Μη-
τροπολιτικό ναό.

⚡ **Δευτέρα 11/4:** Ἐπισκέφθηκε τά Δημοτικά
σχολεῖα Ὑψωνα, Τριμίκλινης καί Πελενδρίου. Τό
βράδυ προήδρευσε συνεδρίας τῆς Θεραπευτικῆς
Κοινότητος Ἁγίας Σκέπης.

⚡ **Τρίτη 12/4:** Ἐπισκέφθηκε τά Δημοτικά
σχολεῖα Λινόπετρας, Γερμασόγειας καί Παρεκ-
κλησιᾶς.

⚡ **Τετάρτη 13/4:** Ἐπισκέφθηκε τά Δημοτικά
σχολεῖα Ἁγίου Τύκωνος, Πύργου καί Ἀρακαπᾶ.
Τό βράδυ μετέβη στήν ἱερά μονή Μαχαίρᾶ ὅπου
τελέστηκε ἡ ἀγρυπνία τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

⚡ **Πέμπτη 14/4:** Τέλεσε τήν Προηγουμένη
Θεία Λειτουργία στήν ἱερά μονή Παναγίας Τρι-
κουκιωτίσσης.

⚡ **Παρασκευή 15/4:** Ἐπισκέφθηκε τά Δημο-
τικά σχολεῖα Ἁγίου Ἰωάννη Ἀγροῦ, Ἀγροῦ καί
Κυπερούνας. Τό ἀπόγευμα προέστη τῆς Ἀκο-
λουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου στόν ἱερό ναό
Παναγίας Εὐαγγελιστρίας Πολεμιδιῶν. Τό βράδυ
τέλεσε ἀγρυπνία στήν ἱερά μονή Παναγίας Ἀμι-
ροῦς ὅπου καί ἔκειρε σέ μεγαλόσχημη μοναχή
ἀδελφή τῆς μονῆς.

⚡ **Σάββατο 16/4:** Τό βράδυ παρέστη σέ συνε-
στίαση πού διοργάνωσαν οἱ ἀπόφοιτοι παλαιότε-
ρων ἐτῶν τοῦ Γυμνασίου Πάφου, ἀπό τό ὁποῖο
ἀποφοίτησε ὁ Μητροπολίτης μας.

⚡ **Κυριακή 17/4:** Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία
στόν ἱερό ναό Παναγίας Γλυκιωτίσσης. Ἀκο-
λούθως παρέστη στό ὁλοήμερο πανηγύρι πού
διοργάνωσε ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότητα τῆς Μη-
τροπόλεώς μας στόν περίβολο τοῦ Μητροπολιτι-
κοῦ μας ναοῦ. Τό ἀπόγευμα προέστη καί μίλησε
στόν Κατανυκτικό Ἑσπερινό.

⚡ **Δευτέρα 18/4:** Μετέβη στή Θεραπευτική
Κοινότητα Ἁγίας Σκέπης. Τό βράδυ μίλησε στήν
καθιερωμένη ὁμιλία στό Πανεπιστήμιο Κύπρου.

⚡ **Τρίτη 19/4:** Τό ἀπόγευμα παρέστη καί μίλη-
σε στήν ἐκδήλωση πού διοργανώθηκε στό Δάλι
καί μίλησε ἐπί πνευματικοῦ θέματος.

⚡ **Τετάρτη 20/4:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστή-
ριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τό ἀπόγευμα μί-
λησε στήν καθιερωμένη ὁμιλία του.

⚡ **Πέμπτη 21/4:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστή-
ριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τό βράδυ μίλησε
στήν καθιερωμένη ὁμιλία του στούς νέους.

⚡ **Παρασκευή 22/4:** Δέχθηκε πιστούς στό
μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τό βράδυ
παρέστη καί ἀπηύθυνε χαιρετισμό σέ ἐκδήλωση
τοῦ Λαντείου Λυκείου Α' στό Πατίτσειο Δημοτι-
κό Θέατρο Λεμεσοῦ γιά τά 100 χρόνια ἀπό τή
γέννηση τοῦ ἀείμνηστου γνωστοῦ ἐκπαιδευτικοῦ
καί μουσουργοῦ Σόλωνα Μιχαηλίδη, πού ἐπί
σειρά ἐτῶν ὑπῆρξε καθηγητής στό Λαντεῖο Γυ-
μνάσιο καί ἀργότερα διευθυντής τῆς Κρατικῆς
Ὀρχήστρας Βορείου Ἑλλάδος.

⚡ **Σάββατο 23/4:** Δέχθηκε πιστούς στό μυσ-
τήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

⚡ **Κυριακή 24/4:** Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία
καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν ἱερό ναό Ἁγίας
Ζώνης Λεμεσοῦ. Τό βράδυ χοροστάτησε κατά τήν
ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στόν ἱερό ναό Ἀποστό-
λου Ἀνδρέα Μέσα Γειτονιάς.

⚡ **Μεγάλη Ἑβδομάδα 25/4 - 30/4 :** Χορο-
στάτησε καί λειτούργησε κατά τίς ἱερές ἀκολου-
θίες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας σέ ναοῦς τῆς πό-
λεώς μας. Τό βράδυ τῆς Ἀναστάσεως λειτούργη-
σε στόν Μητροπολιτικό Ναό μας καί τήν ἐπομένη
προεξῆρχε τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης πλαισι-
ούμενος ἀπό κληρικούς τῆς πόλης μας.

**ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΣΕ ΝΕΑ ΚΑΛΑΙΣΘΗΤΗ
ΕΚΔΟΣΗ (στη δημοτική γλώσσα)
ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ
ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΖΕΡΒΑΚΟΥ**

ΟΣΙΟΥ ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΖΕΡΒΑΚΟΥ

ΦΙΛΟΘΕΟΣ ΟΔΟΙΠΟΡΙΑ

ΙΕΡΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ
ΠΑΡΟΣ 2005

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ
ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ ΘΑΨΑΝΩΝ ΠΑΡΟΥ, ΤΗΛ:2284023534**

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ: ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΙΕΡΑΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ,

ΤΗΛ:25366844-25864333